

Šis teksts ir Eiropas Kopienų normatīvā akta tulkojums latviešu valodā, kas veikts Tulkošanas un terminoloģijas centrā. Tulkojums nerada nekādas tiesības un neuzliek nekādas saistības. Juridiski saistoši ir tikai Eiropas Kopienų normatīvie akti, kas publicēti "Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī" (tā nosaukums angļu valodā - *Official Journal of the European Communities*) jebkurā no Eiropas Kopienų oficiālajām valodām. Vienīgi publikācijas "Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī" ir uzskatāmas par autentiskām.

Saskaņā ar Juridiskās apakškomisijas apstiprināto terminu sarakstu Eiropas Kopienų normatīvais akts *Regulation* latviski atveidojams kā *regula*. Atsaucēs uz iepriekš tulkotajiem normatīvajiem aktiem termins *nolikums* lasāms kā *regula*.

Padomes 1999. gada 21. jūnija Nolikums (EK) Nr. 1260/1999, kas nosaka vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 161. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ²,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁴,

tā kā

1) Līguma 158. pants nosaka, ka, lai stiprinātu Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, tās mērķis ir mazināt dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un mazāk attīstīto reģionu vai salu, ieskaitot lauku apvidu, atpalicību; tā kā 159. pants paredz, ka šos pasākumus atbalsta struktūrfondi, Eiropas Investīciju banka (EIB) un citas pastāvošās finanšu iestādes;

2) Padomes 1988. gada 24. jūnija Nolikuma (EEK) Nr. 2052/88 par struktūrfondu uzdevumiem un to efektivitāti, kā arī par to darbības saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu iestāžu darbībām ⁵ 19. pants prasa, lai Padome pārskatītu šo nolikumu līdz 1999. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu; tā kā, lai uzlabotu Kopienas likumu un normatīvo aktu caurskatāmību, būtu vēlams apvienot visus noteikumus, kas skar struktūrfondus, vienotā nolikumā un atcelt Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88 un Padomes 1988. gada 19. decembra Nolikumu Nr. 4253/88, kas nosaka Nolikuma (EEK) Nr. 2052/88 ieviešanas kārtību attiecībā uz dažādu struktūrfondu darbību saskaņošanu, no vienas puses, savā starpā un, no otras puses, ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu iestāžu darbību ⁶;

3) pamatojoties uz 6. protokola 5. pantu par īpašiem noteikumiem attiecībā uz 6. mērķi saistībā ar struktūrfondiem Somijā un Zviedrijā, kas ir pievienots Austrijas, Somijas un Zviedrijas Aktam par iestāšanos, šā protokola noteikumi būtu jāpārskata līdz 1999. gada beigām, vienlaicīgi ar Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88;

4) lai veicinātu struktūrfondu saliedētību un vienkāršotu to darbību, būtu jāsamazina prioritāro mērķu skaits, salīdzinot ar Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88; tā kā būtu no jauna jānosaka mērķi, kas sekmē attīstību un strukturālu sakārtotību reģionos, kuru attīstība atpaliek, kā arī ekonomisku un sociālu konversiju apvidos ar struktūras problēmām, kur mēģina pielāgot un modernizēt izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politiku un sistēmas;

5) Kopiena savos centienos veicināt ekonomisko un sociālo kohēziju arī cenšas sekmēt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, augstu nodarbinātības līmeni, vīriešu un sievietes līdztiesību, augsta līmeņa vides aizsardzību un pilnveidošanu; tā kā šajos centienos būtu īpaši jāabalansē vides aizsardzības prasības, struktūrfondiem plānojot un veicot savu darbību, kā arī jāpalīdz novērst nevienlīdzību un veicināt vīriešu un sievietes līdztiesību; tā kā fondu darbība var arī

dot iespēju cīnīties ar diskrimināciju rases, etniskās izcelsmes, invaliditātes vai vecuma dēļ, jo īpaši izvērtējot vajadzības, finansiālus stimulus un paplašinot partnerību;

6) kultūras attīstība, dabiskās un cilvēku radītās vides kvalitāte, dzīves kvalitātes un kultūras aspekti, kā arī tūrisma attīstība palīdz radīt ekonomiski un sociāli pievilcīgākus reģionus tiktāl, ciktāl tas sekmē stabilu nodarbinātību;

7) Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir galvenais attīstības un strukturālas pielāgošanas veicinātājs reģionos, kuru attīstība atpaliek, kā arī ekonomiskas un sociālas konversijas veicinātājs apvidos ar struktūras problēmām;

8) Eiropas Sociālā fonda (ESF) uzdevumi būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā un īstenotu Eiropas nodarbinātības stratēģiju;

9) kopējās zivsaimniecības politikas strukturālie aspekti ir integrēti kā pilnvērtīga strukturpolitika saskaņā ar noteikumiem, kas regulē struktūrfondu darbību kopš 1993. gada; tā kā būtu jāturpina tās īstenošana caur struktūrfondu ar Zivsaimniecības vadības finansēšanas fonda (ZVFF) starpniecību; tā kā ZVFF palīdzība attiecībā uz 1. mērķi izpaužas šā mērķa daļējā plānošanā un palīdzība ārpus 1. mērķa tiks iekļauta vienotā programmā katrā no attiecīgajām dalībvalstīm;

10) Kopiena veikusi kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kas ietver strukturālus un papildu pasākumus lauku attīstības veicināšanai; tā kā šai sakarā Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda (ELVGF) Vadības nodaļai arī turpmāk būtu jāveicina prioritāro mērķu izpilde, attīstot un strukturāli pielāgojot reģionus, kuru attīstība atpaliek, uzlabojot lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības struktūru efektivitāti, kā arī attīstot lauku apvidu vietējo potenciālu; tā kā ELVGF Garantiju nodaļa veicina prioritāro mērķu izpildi saistībā ar ekonomisko un sociālo konversiju apvidos ar struktūras grūtībām saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Nolikumu (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda atbalstu lauku attīstībai, kas paredz noteiktu nolikumu grozīšanu un atcelšanu⁷;

11) konkrēti noteikumi attiecībā uz katru fondu jānorāda īstenošanas lēmumos, kas pieņemti, ievērojot Līguma 37., 148. un 162. pantu.

12) būtu jāprecizē kritēriji, nosakot reģionus un teritorijas, kas atbilst šīm prasībām; tā kā šā iemesla dēļ būtu lietderīgi, izvēloties prioritāros reģionus un apvidus Kopienas līmenī, balstīties uz kopējo reģionu klasifikācijas sistēmu, turpmāk - Teritoriālo statistikas vienību nomenklatūra (NUTS), ko izstrādājis Eiropas Kopienas Statistikas birojs sadarbībā ar attiecīgo valstu statistikas institūtiem;

13) būtu jānosaka, ka reģioni, kuru attīstība atpaliek, ir pielīdzināmi reģioniem ar IKP *per capita*, kas mazāks par 75 % no vidējā līmeņa Kopienā; tā kā, lai nodrošinātu efektīvu palīdzības koncentrēšanu, Komisijai būtu strikti jāievēro šis kritērijs, izmantojot objektīvus statistikas datus; tā kā visattālākie reģioni un teritorijas ar ļoti zemu iedzīvotāju blīvumu, kas atbilst 6. mērķim, kā noteikts Austrijas, Somijas un Zviedrijas Akta par iestāšanos 6. protokolā laika posmam no 1995. līdz 1999. gadam, saskaņā ar šo nolikumu būtu jāiekļauj arī 1. mērķa sarakstā;

14) teritorijas, kurās notiek ekonomiska un sociāla konversija, būtu jādefinē kā tādas, kas ietver apvidus ar sociālekonomiskām pārmaiņām rūpniecības un apkalpošanas sektorā, lauku apvidus, kur sākusies lejupslīde, problēmu skartus pilsētu rajonus un krīzes skartus apvidus, kas atkarīgi no zivsaimniecības; tā kā šī palīdzība būtu pienācīgi jākoncentrē uz vissmagāk skartajiem Kopienas apgabaliem; tā kā Komisijai būtu jāizraugās šie apvidi pēc dalībvalstu ieteikuma un ciešā saziņā ar tām;

15) lai nodrošinātu fondu darbību atbilstīgi Kopienas interesēm, teritorijas, kurās noris sociālekonomiskas pārmaiņas rūpniecības sektorā, un lauku apvidi, kuros sākusies lejupslīde, būtu jāizraugās, cik vien iespējams, balstoties uz objektīviem rādītājiem, kas noteikti Kopienas līmenī; tā kā turklāt šim prioritārajam mērķim pakļauto iedzīvotāju skaitam, informācijai, visā Kopienā būtu jāsastāda apmēram 10 % no Kopienas iedzīvotājiem rūpniecības apvidos, 5 % - lauku apvidos, 2 % - pilsētu rajonos un 1 % - zivsaimniecības apvidos; tā kā, lai nodrošinātu to, ka katra dalībvalsts taisnīgi atbalsta vispārējos centienus panākt saliedētību, maksimālais iespējamais samazinājums to iedzīvotāju skaitā, kurus skars 2. mērķis 2006. gadā, kā nosaka šis nolikums, nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu, salīdzinot ar iedzīvotāju skaitu, uz ko attiecas 2. un 5.b mērķis 1999. gadā, ko nosaka Nolikums (EEK) Nr. 2052/88;

16) lai panāktu efektīvu plānošanu, reģioniem, kuru attīstība atpaliek un kur IKP *per capita* ir mazāks par 75 % no Kopienas vidējā rādītāja, būtu jāsakrīt ar teritorijām, kurām palīdz dalībvalstis ievērojot Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un, ņemot vērā jebkuru īpašu pasākumu, ko pieņem, ievērojot Līguma 299. panta 2. punktu, par labu visattālākajiem reģioniem (Francijas aizjūras departamenti, Azoru salas, Madeira un Kanāriju salas); tā kā, līdzīgā kārtā, apvidiem, kuros noris ekonomiskas un sociālas pārmaiņas, būtu lielā mērā jāatbilst teritorijām, kurām palīdz dalībvalstis, ievērojot Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu; tā kā Kopienas mērķis būtu palielināt saskaņotību, kad beigsies laika posms no 2000. līdz 2006. gadam, ar atbilstošiem dalībvalstu centieniem, ņemot vērā to pašreizējo stāvokli;

17) izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politiku un sistēmas pielāgo un modernizē, lai sniegtu finansiālu palīdzību reģioniem un apvidiem, kas neattiecas uz 1. mērķi; tā kā 3. mērķim būtu arī jāparedz nostādnes, lai nodrošinātu atbilstību visām darbībām, kas skar cilvēkresursus katrā atsevišķā dalībvalstī;

18) ESF palīdzībai 2. Mērķa kontekstā būtu jābalstās uz reģionāliem un vietējiem pasākumiem, kas atbilst konkrētai situācijai 2. Jomā un ko koordinē ar citu struktūrfondu intervenci; tā kā jebkuram ESF finansējumam 2. mērķa vienotā plānošanas dokumentā jābūt pietiekami lielam, lai attaisnotu tā atsevišķo vadību, un tādēļ tam jābūt ne mazākam kā 5 % no kopējā struktūrfondu finansējuma;

19) reģioniem, ko skar prioritārais mērķis 1999. gadā, bet kas vairs neatbilst vajadzīgajiem kritērijiem, būtu pakāpeniski jāsaņem arvien mazāka pārejas posma palīdzība; tā kā šim atbalstam 2000. gadā būtu jābūt mazākam nekā 1999. gadā;

20) jābūt noteikumam par pieejamo resursu sadalīšanu; tā kā šie resursi jāpiešķir ik gadu, tos nozīmīgi koncentrējot reģionos, kuru attīstība atpaliek, ieskaitot tos, kas saņem pārejas posma palīdzību;

21) kopējie ikgadējie ieņēmumi no struktūrfondu jebkurā dalībvalstī saskaņā ar šo nolikumu – kopā ar palīdzību, ko piešķir Kohēzijas fonds – būtu jāpakļauj kopējai sistēmai atkarībā no valsts absorbcijas kapacitātes;

22) Komisijai būtu jāizstrādā pieejamo saistību asinājumu norādoši sadalījumi katram no prioritārajiem mērķiem, pamatojoties uz attiecīgiem objektīviem kritērijiem; tā kā 4 % no asinājumiem, ko šādā veidā piešķir dalībvalstīm, Komisijai būtu jāpiešķir tad, kad apritējusi puse no laika posma; tā kā, novērtējot īpašos centienus panākt mierīgu noregulējumu Ziemeļīrijā, *PEACE* programma būtu jāturpina līdz 2004. gadam; tā kā tiek izstrādāta īpaša palīdzības programma laika posmam no 2000. līdz 2006. gadam Zviedrijas NUTS-II reģioniem, kas neietilpst 3. panta 2. punktā minētajā sarakstā un kas atbilst Austrijas, Zviedrijas un Somijas Akta par iestāšanos 6. protokola 2. pantā noteiktajiem kritērijiem;

23) 5,35 % no kopējā saistību asinājuma būtu jāpiešķir Kopienas iniciatīvām un 0,65 % - novatoriskiem projektiem un tehniskai palīdzībai;

24) struktūrfondu pieejamais asinājums plānošanas vajadzībām būtu jāindeksē pēc vienotas likmes un, ja nepieciešams, indeksācijas tehniska koriģēšana jāpabeidz pirms 2003. gada 31. decembra;

- 25) struktūrfondu 1988. gada reformas galvenajiem principiem būtu jāreglamentē fondu darbība līdz 2006. gadam; tā kā līdzšinējā pieredze tomēr rāda, ka ir vajadzīgi uzlabojumi, lai šos principus padarītu vienkāršākus un caurskatāmākus; tā kā jo īpaši efektivitāte būtu jāuzskata par pamatprincipu;
- 26) lai struktūrfondi darbotos efektīvi un caurskatāmi, būtu precīzi jānosaka dalībvalstu un Kopienas pienākumi; tā kā šie pienākumi būtu jānorāda katram plānošanas, uzraudzības, vērtēšanas un pārraudzības posmam; tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu un neierobežojot Komisijai piešķirtās pilnvaras, par palīdzības īstenošanu un uzraudzību atbildīgas pirmkārt ir dalībvalstis;
- 27) Kopienas rīcībai būtu jāpapildina vai jāatbalsta dalībvalstu rīcība; tā kā, lai nodrošinātu ievērojamu pievienoto vērtību, būtu jāstiprina partnerība; tā kā tas skar reģionālās un vietējās iestādes, citas kompetentās iestādes, ieskaitot tās, kas ir atbildīgas par apkārtējo vidi un par vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu, ekonomiskos un sociālos partnerus un citas kompetentas institūcijas; tā kā attiecīgie partneri iesaistās palīdzības sagatavošanā, uzraudzībā un novērtēšanā;
- 28) plānošanas process būtu jāizklāsta no sākotnējās ieceres līdz palīdzības saņēmējam, un dalībvalstīs tas būtu jāveicina, izmantojot vadošos norādījumus, ko izstrādā Komisija atbilstīgi un saskaņoti ar Kopienas politiku attiecībā uz struktūrfondu;
- 29) plānošanai būtu jānodrošina koordinācija starp struktūrfondu un attiecībās ar citām pastāvošajām finanšu iestādēm un EIB; tā kā šī koordinācija attiecas arī uz dotāciju un aizdevumu apvienošanu;
- 30) fondu darbībai un pasākumiem, kurus tie palīdz finansēt, jābūt savienojamiem ar pārējo Kopienas politiku un jāatbilst Kopienas likumiem un normatīvajiem aktiem, un būtu jāizstrādā īpaši noteikumi; tā kā šajā jomā, izplatot un izmantojot pētījumu un tehnoloģiju attīstības rezultātus saistībā ar struktūrfondu, jānodrošina tiesību aizsardzība attiecībā uz zināšanu ieguvu un izmantošanu, un tam jānotiek saskaņā ar Kopienas konkurences noteikumiem;
- 31) būtu jāizstrādā vienkāršāki kritēriji un sīki izstrādāti noteikumi papildināmības principa pārbaudei un īstenošanai;
- 32) būtu jāvienkāršo plānošanas sistēma, nosakot vienotu plānošanas ilgumu uz septiņiem gadiem; tā kā tādēļ būtu jāierobežo palīdzības projektu veidi un skaits un parasti katram reģionam būtu jāparedz viena vienota palīdzība, sastādot vienotu plānošanas dokumentu kā normu prioritārajiem mērķiem un iekļaujot lielākos projektus un vispārējās dotācijas citos palīdzības veidos;
- 33) lai veicinātu vienotu pieeju attīstībai, pienācīgi ievērojot attiecīgo reģionu īpatnības, jāparedz pasākumi, lai nodrošinātu dažādo fondu darbības atbilstību Kopienas politikai, nodarbinātības stratēģijai, dalībvalstu politikai sociālajā un ekonomikas jomā, kā arī dalībvalstu reģionālajai politikai;
- 34) lai paātrinātu un vienkāršotu plānošanas procedūras, jānošķir Komisijas un dalībvalstu pienākumi; tā kā tādēļ Komisijai pēc dalībvalstu priekšlikuma jāpieņem stratēģijas un attīstības prioritātes, kas regulē plānošanu un Kopienas finansējumu, kā arī ar tām saistītos īstenošanas pasākumus, kamēr dalībvalstis lemj par to piemērošanu; tā kā būtu jāprecizē arī dažādo palīdzības veidu saturs;
- 35) šādai decentralizētai struktūrfondu darbības īstenošanai dalībvalstīs būtu jāpiedāvā pietiekamas garantijas attiecībā uz īstenošanas precizitāti un kvalitāti, darbības iznākumu un tās novērtējumu, kā arī saprātīgu finanšu pārvaldīšanu un tās pārraudzību;
- 36) Komisijai, ja nepieciešams - kopā ar EIB, būtu jāapstiprina lielākie investīciju projekti, kuru finanšu apjoms pārsniedz noteiktu summu, lai novērtētu to ietekmi un plānoto Kopienas resursu izmantojumu;
- 37) vajadzētu būt noteikumam par darbībām Kopienas interesēs, ko veic pēc Komisijas iniciatīvas kā papildinājumam tām, ko īsteno saistībā ar prioritārajiem mērķiem;

38) šīs Kopienas iniciatīvas būtu jāvērs uz to, lai veicinātu pārrobežu, starpvalstisku un starpreģionālu sadarbību (*Interreg*), krīzes skartu lielpilsētu un piepilsētas rajonu ekonomisku un sociālu atdzimšanu (*URBAN*), kuras abas finansē ERAF, lauku attīstību (*Leader*), ko finansē ELVGF Vadības nodaļa, un cilvēkresursu attīstību saistībā uz vienlīdzīgām iespējām (*EQUAL*), ko finansē ESF; tā kā pārrobežu sadarbības veicināšana – jo īpaši ņemot vērā paplašināšanās perspektīvu, starpvalstisku un starpreģionālu sadarbību – šajā sakarā iegūst īpašu nozīmi; tā kā būtu jāpievērš pienācīga uzmanība sadarbībai ar visattālākajiem reģioniem; tā kā ir jāpastiprina pārrobežu, starpvalstiskas un starpreģionālas sadarbības koordinēšana, īstenojot pasākumus, ko paredz Padomes Nolikums (EEK) Nr. 3906/89⁸, Padomes Nolikums (*Euratom*, EK) Nr. 1279/96⁹ un Padomes Nolikums (EK) Nr. 1488/96¹⁰, īpaši paturot prātā Eiropas Savienības paplašināšanu un ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras zonas valstu partnerību; tā kā saistībā ar *EQUAL* būtu pienācīgi jāņem vērā patvēruma meklētāju sociālā un profesionālā integrācija;

39) struktūrfondi būtu jāatbalsta pētījumi, eksperimentāli projekti un pieredzes apmaiņa, lai veicinātu novatoriskas pieejas un praksi, izmantojot vienkāršus un caurskatāmus īstenošanas paņēmienus;

40) lai stiprinātu Kopienas līdzekļu izlietojuma efektivitāti, iespēju robežās atbalstot resursus no privātiem finanšu avotiem un labāk novērtējot projektu rentabilitāti, būtu jādažādo tie palīdzības veidi, ko sniedz struktūrfondi, un jāizvēlas dažādas palīdzības likmes, lai sekmētu Kopienas intereses, veicinātu plaša diapazona finanšu līdzekļu izmantošanu un ierobežotu fondu piešķirto finansējumu, veicinot piemērotu palīdzības veidu izmantošanu; tā kā tādēļ būtu jānosaka zemākas intervences likmes investīcijām tādos veidos un infrastruktūras projektos, kas dod nozīmīgus ienākumus; tā kā šajā nolikumā būtu pagaidām jānosaka, ka ienākumi, kas pārsniedz vismaz 25 % no attiecīgo investīciju kopējām izmaksām, ir uzskatāmi par nozīmīgiem tīrajiem ienākumiem;

41) saskaņā ar subsidiaritātes principu būtu jāpieņem attiecīgās valsts noteikumi par pamatotiem izdevumiem, ja nepastāv Kopienas noteikumi, lai gan tās var noteikt Komisija, kad tas ir nepārprotami nepieciešams, lai vienoti un taisnīgi izmantotu struktūrfondus visā Kopienā; tā kā tomēr būtu jāprecizē sākuma un beigu datums pamatotu izdevumu veikšanai, un būtu jāizvirza noteikums, ka investīciju projektos nedrīkst izdarīt būtiskas pārmaiņas; tā kā, rezultātā, lai nodrošinātu fondu sniegtās palīdzības lietderību un paliekošu efektu, visa vai daļa no fondu palīdzības būtu jāpiešķir kādam pasākumam tikai tad, ja tā būtībā vai tā īstenošanas noteikumos nav izdarītas būtiskas pārmaiņas, kas varētu novirzīt šo pasākumu, kas saņēmis palīdzību, no sākotnējiem mērķiem;

42) jāvienkāršo noteikumi un procedūras attiecībā uz saistību uzņemšanos un maksājumu veikšanu būtu jāvienkāršo; tā kā šā iemesla dēļ budžeta saistības būtu jāuzņemas reizi gadā saskaņā ar ilggadējo finanšu perspektīvu un palīdzības finansējuma plānu, turpretim maksājumi veicami avansa veidā, kam seko faktiski veikto izdevumu atmaksāšana; tā kā saskaņā ar precedentu tiesībām jebkuri procenti, ko nopelna, saņemot maksājumu avansā, būtu jāuzskata par attiecīgās dalībvalsts resursiem un, lai nostiprinātu fondu ietekmi, tie būtu jāpiešķir tiem pašiem mērķiem kā pats avansa maksājums;

43) būtu jānodrošina saprātīga finanšu pārvaldība, rūpējoties par to, lai izdevumi būtu pilnīgi pamatoti un apstiprināti, un, izvirzot nosacījumu, ka maksājumi ir atkarīgi no svarīgāko pienākumu izpildes sakarā ar plānošanas uzraudzību, finanšu kontrolēm un Kopienas tiesību piemērošanu;

45) lai nodrošinātu Kopienas resursu saprātīgu apsaimniekošanu, būtu jāuzlabo izdevumu plānošana un veikšana; tā kā šā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāsusūta Komisijai savas aplēses par Kopienas līdzekļu izmantojumu, un jebkuriem finanšu izlietojuma novilcinājumiem būtu jābūt par iemeslu avansa atmaksāšanai un automātiskai saistību atsaukšanai;

46) visā pārejas posmā no 1999. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 31. decembrim visas norādes uz eiro parasti būtu jāuzskata kā norādes uz eiro kā naudas vienību, kā tas minēts Padomes 1998. gada 3. maija Nolikuma (EK) Nr. 974/98 par eiro ieviešanu 2. panta otrajā teikumā¹¹;

47) prasmīga uzraudzība ir viens no veidiem, kā nodrošināt struktūrfondu darbības efektivitāti; tā kā

būtu jāuzlabo uzraudzība un labāk jāprecizē pienākumi šajā jomā; tā kā jo īpaši jānoskaidro vadības funkcijas no uzraudzības funkcijām;

48) katram palīdzības veidam vajadzētu būt vienotai vadošai iestādei ar precīzi noteiktiem pienākumiem; tā kā šiem pienākumiem galvenokārt būtu jāietver datu vākšana par paveikto un šo datu nodošana Komisijai, nodrošinot saprātīgu finanšu izlietojumu, organizējot novērtējumu un pildot saistības sakarā ar publicitāti un Kopienas tiesībām; tā kā tādējādi, lai pārraudzītu palīdzību, būtu jāparedz noteikums par regulārām apspriedēm starp Komisiju un vadošo iestādi;

49) būtu jāizvirza noteikums, ka Uzraudzības komitejas ir dalībvalstu ieceltas institūcijas, kas veic palīdzības pārraudzību, pārbauda, kā strādā vadības iestāde, nodrošinot atbilstību savām norādēm un īstenošanas noteikumiem, kā arī pārbaudot novērtējumus;

50) rādītāji un gada ziņojumi par paveikto ir būtisks uzraudzības elements un tie būtu jānosaka precīzāk, lai ticami atspoguļotu palīdzības shēmu attīstību un plānošanas kvalitāti;

51) lai nodrošinātu efektīvu un pareizu izpildi, jānosaka dalībvalstu pienākumi attiecībā uz vadības un pārraudzības sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī trūkumu un Kopienas tiesību pārkāpumu nepieļaušanu, atklāšanu un novēršanu;

52) neierobežojot Komisijas pienākumu veikt finanšu kontroli, būtu jāuzlabo dalībvalstu un Komisijas sadarbība šai sakarā, jo īpaši paredzot regulāras konsultācijas starp dalībvalstīm un Komisiju, lai izskatītu dalībvalstu veiktos pasākumus un, ja nepieciešams, ļautu Komisijai pieprasīt korigējošus pasākumus;

53) būtu jāprecizē dalībvalstu pienākumi sekot trūkumiem un pārkāpumiem un tos novērst, kā arī Komisijas pienākumi gadījumos, kad dalībvalsts nepilda savas saistības;

54) struktūrfondu darbības efektivitāte un ietekme ir atkarīga arī no uzlabota un pamatīgāka novērtējuma; tā kā būtu jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi šai sakarā, kā arī priekšdarbi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību;

55) palīdzības shēmas būtu jāizvērtē, ņemot vērā to sagatavotību, starpposma ziņojumu un to ietekmes novērtējumu, un novērtējuma norise būtu jāiekļauj palīdzības uzraudzībā; tā kā šā iemesla dēļ jānosaka katra novērtējuma posma mērķi un saturs, kā arī būtu jāuzlabo situācijas novērtējums attiecībā uz sociālo un ekonomisko stāvokli, apkārtējo vidi un vīriešu un sieviešu līdztiesību;

56) starpposma novērtējums un sākotnējā asinējuma daļēja ieskaitīšana rezervē ļauj katrā dalībvalstī asinēt papildu līdzekļus atkarībā no paveiktā; tā kā, piešķirot šos asinējumus, būtu jābalstās uz objektīviem, vienkāršiem un caurskatāmiem kritērijiem, kas atspoguļo efektivitāti, vadības un finanšu izpildes kvalitāti;

57) ik pēc trim gadiem jānosaka ziņojums par panākumiem ekonomiskas un sociālas kohēzijas sasniegšanā, kam būtu jāietver analīze par stāvokli Kopienas reģionos un to ekonomisko un sociālo attīstību;

58) lai sekmētu labu darba partnerību un pienācīgu Kopienas palīdzību, būtu jānodrošina pēc iespējas plašāka informācija un publicitāte par to; tā kā iestādēm, kuru pienākums ir pārvaldīt palīdzību, būtu jāatbild par šo aspektu un par Komisijas informēšanu attiecībā uz veiktajiem pasākumiem;

59) būtu jāizstrādā noteikumi par šo komiteju darbību, kas sasauktas, lai palīdzētu Komisijai īstenot šo nolikumu;

60) būtu sīki jāizstrādā pagaidu noteikumi, kas ļautu sagatavot jaunu plānošanas sistēmu tūlīt pēc šā nolikuma stāšanās spēkā un nodrošinātu to, ka palīdzība dalībvalstīm netiek pārtraukta, kamēr sagatavo reģionālās attīstības plānus un palīdzības shēmas saskaņā ar jauno sistēmu,

IR PIENĒMUSI ŠO NOLIKUMU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

I NODAĻA

MĒRĶI UN UZDEVUMI

1. pants

Mērķi

Kopienas darbība ar struktūrfondu, Kohēzijas fonda, Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda (ELVGF), Garantiju nodaļas, Eiropas Investīciju bankas (EIB) un citu pastāvošo finanšu iestāžu starpniecību palīdz sasniegt vispārējos mērķus, kas izklāstīti Līguma 158. un 160. pantā. Struktūrfondi, EIB un citas pastāvošās finanšu iestādes katra atbilstīgā veidā palīdz sasniegt turpmākos trīs prioritāros mērķus:

1. Attīstības un strukturālas pielāgošanās veicināšana reģionos, kuru attīstība atpaliek, šē turpmāk "1. mērķis";
2. Ekonomiskas un sociālas konversijas atbalstīšana apvidos ar struktūras problēmām, šē turpmāk "2. mērķis";
3. Izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politikas un sistēmu pielāgošanas un modernizācijas atbalstīšana, šē turpmāk "3. mērķis". Šis mērķis piedāvā finansiālu palīdzību reģioniem, kas neietilpst 1. mērķī un nodrošina kopēju nostādni visiem pasākumiem, kas veicina cilvēkresursu attīstību valsts teritorijā, neierobežojot katra reģiona īpatnības.

Lai sasniegtu šos mērķus, Kopiena sekmē harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, nodarbinātības un cilvēkresursu attīstību, apkārtējās vides aizsardzību un uzlabošanu, kā arī nevienlīdzības izskaušanu un vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu.

2. pants

Līdzekļi un uzdevumi

1. Šajā nolikumā jēdziens "struktūrfondi" nozīmē Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), Eiropas Sociālo fondu (ESF), Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fondu (ELVGF), Vadības nodaļu un Zivsaimniecības vadības finansēšanas fondu (ZVFF), šē turpmāk "fondi".
2. Saskaņā ar Līguma 33., 146. un 160. pantu fondi atbilstoši īpašiem noteikumiem, kas regulē katra fonda darbību, palīdz sasniegt 1., 2. un 3. mērķi šādā kārtībā:

- a) 1. mērķis: ERAF, ESF, ELVGF Vadības nodaļa un ZVFF;
- b) 2. mērķis: ERAF un ESF;
- c) 3. mērķis: ESF.
3. ZVFF atbalsta strukturālas darbības zivsaimniecības sektorā ārpus 1. mērķa reģioniem saskaņā ar Padomes 1999. gada 21. jūnija Nolikumu (EK) Nr. 1263/1999 par finanšu fondu zivsaimniecības vadībai¹².

ELVGF Garantiju nodaļa palīdz sasniegt 2. mērķi saskaņā ar Nolikumu (EK) Nr. 1257/1999.

4. Fondi palīdz finansēt Kopienas iniciatīvas un atbalsta novatoriskus pasākumus un tehnisko palīdzību.

Tehniskās palīdzības pasākumus veic saskaņā ar plānošanas sistēmu, kā paredzēts 13. līdz 27. pantā vai pēc Komisijas ierosmes saskaņā ar 23. pantu.

5. Citi Kopienas budžeta resursi, ko var izmantot, lai sasniegtu 1. pantā nospraustos mērķus, ir konkrēti tie, kas piešķirti citiem struktūraspasākumiem un Kohēzijas fondam.

Komisija un dalībvalstis nodrošina to, ka fondu darbība ir saskaņā ar pārējo Kopienas politiku un darbību jo īpaši tādās jomās kā nodarbinātība, vīriešu un sievietes līdztiesība, sociālā politika un arodizglītība, kopējā lauksaimniecības politika, kopējā zivsaimniecības politika, transports, enerģētika un Eiropas komunikāciju tīkli, kā arī ietver vides aizsardzības prasības, nosakot un īstenojot fondu darbību.

6. EIB palīdz sasniegt 1. pantā nospraustos mērķus saskaņā ar procedūru, kas noteikta tās statūtos.

Citi pastāvošās finanšu iestādes, kas var sniegt atbalstu, katra saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas regulē to darbību, 1. pantā nospraustajiem mērķiem, ir Eiropas Investīciju fonds un Eiropas Atomenerģijas kopiena (*Euratom*) (aizdevumi, garantijas), šē turpmāk "citas finanšu iestādes".

II NODAĻA

GEOGRĀFISKĀ ATBILSTĪBA PRIORITĀRAJĪEM MĒRĶIEM

3. pants

1. mērķis

1. Reģioni, uz kuriem attiecas 1. mērķis, atbilst Teritoriālo statistikas vienību nomenklatūras II līmenim (NUTS II līmenis), kuru IKP *per capita*, vērtējot pēc pirktspējas paritātes un rēķinot pēc Kopienas pēdējo trīs gadu datiem, kas ir pieejami uz 1999. gada 26. martu, ir mazāks nekā 75 % no Kopienas vidējā rādītāja.

Visattālākie reģioni (Francijas aizjūras departamenti, Azoru salas, Kanāriju salas un Madeira), kas visi atrodas zem 75 % sliekšņa, kā arī teritorijas, kas atbilst 6. mērķa prasībām laika posmā no 1995. līdz 1999. gadam, ievērojot Austrijas, Somijas un Zviedrijas Akta par iestāšanos 6. protokolu, arī atbilst šim mērķim.

2. Komisija sastāda 1. mērķim atbilstošo reģionu sarakstu precīzā saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, neierobežojot 6. panta 1. punktu un 7. panta 4. punkta otro daļu.

Šis saraksts ir spēkā septiņus gadus, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

4. pants

2. mērķis

1. Otrajam mērķim atbilst reģioni ar struktūras problēmām, kuru sociālekonomiskā konversija ir atbalstāma saskaņā ar 1. panta 2. punktu un kur ir ievērojams iedzīvotāju skaits vai teritorija. Tas jo īpaši ietver teritorijas, kurās notiek sociālekonomiskas izmaiņas rūpniecības un pakalpojumu sektorā, lauku apvidus, kur sākusies lejupslīde, problēmu skartus pilsētu rajonus un krīzes skartus apvidus, kas atkarīgi no zivsaimniecības.
2. Komisija un dalībvalstis cenšas nodrošināt to, lai palīdzību patiesi koncentrētu vissmagāk skartajos un ģeogrāfiski vispiemērotākajos apvidos. Iedzīvotāju skaits teritorijās, kas minētas 1. punktā, nedrīkst pārsniegt 18 % no Kopienas kopējā iedzīvotāju skaita. Tādējādi Komisija nosaka maksimālo iedzīvotāju skaitu katrai dalībvalstij, balstoties uz šādiem faktoriem:
 - a) kopējais iedzīvotāju skaits NUTS III apvidos katrā dalībvalstī, kas atbilst 5. un 6. punktā minētajiem kritērijiem;
 - b) struktūras problēmu nopietnība valsts līmenī katrā dalībvalstī, salīdzinot ar citām attiecīgajām dalībvalstīm. Problēmu nopietnību vērtē, pamatojoties uz kopējo bezdarba līmeni un ilgstoša bezdarba līmeni ārpus reģioniem, kas atbilst 1. mērķim;
 - c) nepieciešamība nodrošināt to, ka katra dalībvalsts sniedz taisnīgu ieguldījumu vispārējos centienos saliedēt, kā tas noteikts šajā apakšpunktā; maksimālais iedzīvotāju skaita samazinājums, kas ietilpst 2. mērķī, nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu, salīdzinot ar iedzīvotājiem, kurus skar 2. un 5.b mērķis, kā noteikts 1999. gadā Nolikumā (EKK) Nr. 2052/88.

Komisija piegādā dalībvalstīm visu informāciju, kas tai ir pieejama par 5. un 6. punktā noteiktajiem kritērijiem.

3. Atbilstīgi 2. punktā minētajam maksimālajam iedzīvotāju skaitam dalībvalstis iesniedz Komisijai svarīgāko teritoriju sarakstu, kurā ietilpst:
 - a) NUTS III līmeņa reģioni vai vissmagāk skartās teritorijas tajos reģionos, kas atbilst 5. vai 6. punktā uzskaitītajiem kritērijiem;
 - b) teritorijas, kas atbilst 7. vai 8. punktā minētajiem kritērijiem vai īpašiem dalībvalstu kritērijiem, kas minēti 9. punktā.

Dalībvalstis piegādā statistikas datus un citu informāciju ar visaugstāko ģeogrāfisko precizitāti, ko prasa Komisija, lai izvērtētu šos priekšlikumus.

4. Pamatojoties uz informāciju, kas minēta 3. punktā, Komisija ciešā saziņā ar attiecīgo dalībvalsti

sastāda sarakstu, kurā ietilpst teritorijas, kas atbilst 2. mērķa prasībām, pienācīgi ievērojot valsts prioritātes, neierobežojot 6. panta 2. punktu.

Teritorijās, kas atbilst 5. un 6. punkta kritērijiem, jābūt vismaz 50 % iedzīvotāju, kurus skar 2. mērķis katrā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad pastāv pienācīgi attaisnojoši apstākļi.

5. Pirmajā punktā minētās teritorijas, kurās noris sociālekonomiskas pārmaiņas, pārstāv vai ir daļa no NUTS III līmeņa teritoriālajām vienībām, kas atbilst sekojošajiem kritērijiem:
 - a) vidējais bezdarba līmenis pēdējo trīs gadu laikā pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju;
 - b) rūpniecībā nodarbināto procentuālā daļa kopējā nodarbinātībā ir vienāda vai lielāka par vidējo Kopienas rādītāju jebkurā salīdzināmajā gadā, sākot no 1985. gada uz priekšu;
 - c) ievērojama rūpniecībā nodarbināto skaita samazināšanās, salīdzinot ar attiecīgo gadu, kas ir izvēlēts saskaņā ar b) apakšpunktu.
6. Lauku apvidiem, kas ir minēti 1. punktā, jāpārstāv NUTS III līmeņa teritoriālajās vienības vai jāietilpst tajās atbilstīgi šādiem kritērijiem:
 - a) iedzīvotāju blīvums mazāks par 100 cilvēku uz km² vai lauksaimniecībā nodarbināto procentuālā daļa kopējā nodarbinātībā ir vienāda vai vairāk nekā divreiz pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju jebkurā salīdzināmajā gadā, sākot no 1985. gada;
 - b) vidējais bezdarba līmenis pēdējo trīs gadu laikā pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju vai kopš 1985. gada vērojama iedzīvotāju skaita samazināšanās;
7. Pirmajā punktā minētie pilsētu rajoni ir biezi apdzīvotas teritorijas, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:
 - a) augsts ilgstoša bezdarba līmenis, kas pārsniedz vidējo līmeni Kopienā;
 - b) augsts nabadzības līmenis, ieskaitot nedrošus dzīves apstākļus;
 - c) īpaši izpostīta vide;
 - d) augsts noziedzības un likumpārkāpumu līmenis;
 - e) zems iedzīvotāju izglītības līmenis.
8. Pirmajā punktā minētie apvidi, kas atkarīgi no zivsaimniecības, ir piekrastes teritorijas, kurās darbavietu skaits zivju pārstrādes rūpniecībā procentos no kopējās nodarbinātības ir ievērojams un kurām draud sociālekonomiskas struktūras problēmas sakarā ar zivsaimniecības sektora pārstrukturēšanos, kas noved pie krasa darbavietu skaita samazināšanās šajā sektorā.
9. Kopienas palīdzība var skart teritorijas ar ievērojamu iedzīvotāju skaitu vai rajonu, kas ierindojamas vienā no šādām kategorijām:

- a) teritorijas, kas atbilst 5. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus industriālajiem rajoniem, teritorijas, kas atbilst 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus lauku apvidiem, teritorijas, kas atbilst 5. vai 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus reģionam, uz kuru attiecas 1. mērķis;
- b) lauku apvidi ar sociālekonomiskām problēmām, kas rodas lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju novecošanas vai to skaita samazināšanās dēļ;
- c) teritorijas, ko skar vai apdraud nopietnas struktūras problēmas, ņemot vērā attiecīgas, atpazīstamas iezīmes, vai kurās ir augsts bezdarba līmenis, ko rada notiekošā vai gaidāmā vienas vai vairāku sfēru pārstrukturēšana lauksaimniecības, rūpniecības vai pakalpojumu sektorā.

10. Jebkura teritorija var saņemt palīdzību tikai viena - 1. vai 2. mērķa ietvaros.

11. Teritoriju saraksts ir spēkā septiņus gadus, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

Ja kādu reģionu skar nopietna krīze, Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma var grozīt teritoriju sarakstu 2003. gadā saskaņā ar 1. līdz 10. punktu, nepalielinot iedzīvotāju skaita samēru katrā reģionā, kas minēts 13. panta 2. punktā.

5. pants

3. mērķis

Teritorijas ir tiesīgas saņemt finansējumu 3. mērķa ietvaros, ja tās neatbilst 1. mērķim.

6. pants

Palīdzība pārejas posmā

1. Neatkarīgi no 3. panta reģioni, kas, ievērojot Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88, 1999. gadā atbilst 1. mērķim, bet kas nav minēti šā nolikuma 3. panta 1. un 2. punkta otrajā daļā, turpina saņemt palīdzību no fondiem 1. mērķa ietvaros, pamatojoties uz pārejas posmu no 2000. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim.

Laikā, kad tiek pieņemts trešā panta 2. punktā minētais saraksts, Komisija saskaņā ar 4. panta 5. un 6. punktu sastādīs NUTS III līmeņa teritoriju sarakstu, kam 2006. gadā būtu jāsaņem fondu palīdzība 1. mērķa ietvaros, pamatojoties uz pārejas posmu.

Tomēr, ņemot vērā iedzīvotāju skaita ierobežojumus teritorijās, kas minētas otrajā daļā, un atbilstīgi 4. panta 4. punkta otrās daļas noteikumiem, Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma var aizstāt šīs teritorijas ar tāda paša vai sīkāka dalījuma nekā NUTS III līmenis teritorijām, kas ietilpst tajos reģionos, kuri atbilst 4. panta 5. līdz 9. punkta kritērijiem.

Šo reģionu teritorijas, kas nav iekļautas otrajā un trešajā daļā minētajā sarakstā turpinās saņemt palīdzību 2006. gadā tikai no ESF, ZVFF un ELVGF Vadības nodaļas tajā pašā veidā.

2. Neatkarīgi no 4. panta reģioni, kas 1999. gadā atbilst 2. un 5b. mērķim, ievērojot Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88, bet kas nav iekļauti šā Nolikuma 4. panta 4. punktā minētajā sarakstā, pamatojoties uz pārejas posmu, saņem palīdzību no ERAF, sākot no 2000. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim 2. mērķa ietvaros, kā izriet no šā nolikuma.

Šādas teritorijas saņem palīdzību no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim no ESF 3. mērķa ietvaros tādā pašā kārtā kā 3. mērķim atbilstīgās teritorijas, no ELVGF Garantiju nodaļas saskaņā tās atbalstu lauku attīstībai un no ZVFF saskaņā ar tā struktūrpolicies pasākumiem zivsaimniecības sektorā ārpus 1. mērķa.

III NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

7. pants

Resursi un to koncentrēšana

1. Resursi, kurus piešķir fondi un kas ir pieejami laika posmā no 2000. gada līdz 2006. gadam, sastāda 195 miljardus EUR 1999. gada cenās.

Resursu sadalījums pa gadiem ir ietverts pielikumā.

2. Budžeta resursu sadalījumam starp mērķiem jāpanāk ievērojama resursu koncentrācija 1. mērķa reģioniem.

69,7 % struktūrfondu piešķirs 1. mērķim, ieskaitot 4,3 % pārejas posma atbalstam (t.i., kopumā 135,9 miljardi EUR)

11,5 % struktūrfondu piešķirs 2. mērķim, ieskaitot 1,4 % pārejas posma atbalstam (t.i., kopumā 22,5 miljardi EUR).

12,3 % struktūrfondu piešķirs 3. mērķim (t.i., kopumā 24,05 miljardi EUR).

Summas, kas piešķirtas 1., 2. un 3. mērķim, neietver 6. pantā minētos finanšu resursus, kā arī ZVFF finansējumu ārpus 1. mērķa.

3. Izmantojot caurskatāmas procedūras, Komisija veic norādošu sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz plānošanai pieejamajiem saistību asignējumiem, kas minēti 13. līdz 19. pantā, attiecībā uz 1. un 2. mērķi, pilnībā ievērojot vienu vai vairākus objektīvus kritērijus, līdzīgus tiem, kas ietverti Nolikumā (EEK) Nr. 2052/88, proti: atbilstošs iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, valsts labklājība un struktūras problēmu relatīvā nopietnība, sevišķi bezdarba līmenis.

Attiecībā uz 3. mērķi sadalījums starp dalībvalstīm galvenokārt balstās uz atbilstošu iedzīvotāju skaitu, bezdarba līmeni un problēmu nopietnību, piemēram, sociālo nevienlīdzību, izglītības un profesionālās sagatavotības līmeni un sieviešu līdzdalību darba tirgū.

Attiecībā uz 1. un 2. mērķi šajā sadalījumā nošķir asignējumu piešķiršanu reģioniem un teritorijām,

kas gūst labumu no pārejas posma palīdzības. Šos piešķirumus nosaka saskaņā ar kritērijiem, kas minēti pirmajā daļā. Šo asignējumu ikgadējs sadalījums samazinās no 2000. gada 1. janvāra, un 2000. gadā tas ir mazāks nekā 1999. gadā. Pārejas posma palīdzības raksturu var pielāgot atsevišķo reģionu konkrētajām vajadzībām, vienojoties ar Komisiju, ievērojot katram reģionam paredzēto finanšu piešķirumu. Izmantojot caurskatāmas procedūras, Komisija veic arī norādošu sadalījumu starp dalībvalstīm par saistību asignējumiem, kas ir pieejami struktūrpolitikas pasākumu veikšanai zivsaimniecības sektorā ārpus 1. mērķa reģioniem, kā norādīts 2. panta 3. punkta pirmajā daļā.

4. Saskaņā ar 1. mērķi programmu *PEACE* miera procesa atbalstam Ziemeļīrijā ievieš uz laiku no 2000. līdz 2004. gadam, lai atbalstītu Ziemeļīriju un Īrijas pierobežas teritorijas.

Saskaņā ar 1. mērķi laika posmā no 2000. līdz 2006. gadam izveido īpašu palīdzības programmu Zviedrijas NUTS II reģionos, kas nav iekļauti 3. panta 2. punktā minētajā sarakstā un kas atbilst Austrijas, Somijas un Zviedrijas Akta par iestāšanos 6. protokola 2. pantā noteiktajiem kritērijiem.

5. Atbilstīgi katras valsts norādošajam sadalījumam, kas minēts 3. punktā, 4 % no saistību asignējumiem piešķir saskaņā ar 44. pantu.

6. Struktūrfondi, kas minēti 1. punktā, paredzētos 5,35 % no saistību asignējumiem nodod Kopienas iniciatīvu finansēšanai 1. punktā norādītajā laikā.

0,65 % asignējumu, kas minēti 1. punktā, nodod novatorisku pasākumu un tehniskās palīdzības finansēšanai, kā noteikts 22. un 23. pantā.

7. Lai veiktu šādu plānošanu un turpmāk iekļautu to vispārējā Eiropas Kopienas budžetā, 1. punktā minētās summas indeksē, sākot ar 2000. gada 1. janvāri par 2 % gadā.

Asignējumu indeksāciju laika posmam no 2004. līdz 2006. gadam pārskata, ja nepieciešams, vēlākais līdz 2003. gada 31. decembrim, lai, pamatojoties uz jaunāko pieejamo ekonomisko informāciju, Komisija ieviestu tehniskas korekcijas. Starpību starp sākotnēji plānoto no jauna pievieno 5. punktā norādītajai summai.

8. Gada kopējie ieņēmumi, ko jebkura dalībvalsts iegūst no struktūrfondi saskaņā ar šo nolikumu – kopā ar Kohēzijas fonda piešķirto palīdzību – nepārsniedz 4 % no valsts IKP.

IV NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

8. pants

Papildināmība un partnerība

1. Kopienas rīcība papildina vai atbalsta attiecīgo darbību valsts līmenī. To izstrādā ciešā saziņā starp

Komisiju un dalībvalstīm, kas turpmāk minēta kā “partnerība”, kopā ar dalībvalsts izraudzītajām iestādēm un institūcijām, ievērojot šīs valsts likumus un pašreizējo praksi, proti:

- reģionālās un vietējās iestādes un citas kompetentās valsts iestādes,
- ekonomiskos un sociālos partnerus,
- jebkuras citas attiecīgas kompetentas institūcijas šajā sakarā.

Partnerību īsteno atbilstoši katra partnera institucionālajām, juridiskajām un finansiālajām pilnvarām, kā nosaka pirmā daļa.

Izraugoties visrepresentatīvāko partnerības veidu valsts, reģionālajā, vietējā vai citā līmenī, dalībvalsts veido plašas un efektīvas saiknes starp visām iesaistītajām institūcijām saskaņā ar valsts likumiem un praksi, ievērojot vajadzību veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī stabilu attīstību, apvienojot prasības par apkārtējās vides aizsardzību un uzlabošanu.

Visas izraudzītās puses, še turpmāk “partneri”, ir partneri, kas tiecas pēc kopējā mērķa.

2. Partnerība skar palīdzības sagatavošanu, finansēšanu, uzraudzību un novērtējumu. Dalībvalstis nodrošina piesaistīto partneru līdzdalību dažādās plānošanas stadijās, ņemot vērā katras stadijas laika ierobežojumus.
3. Piemērojot subsidiaritātes principu, dalībvalstis ir atbildīgas par palīdzības īstenošanu attiecīgā teritoriālā līmenī saskaņā ar nosacījumiem, kas katrā dalībvalstī ir atšķirīgi, un neierobežojot Komisijai piešķirtās pilnvaras, proti, Eiropas Kopienų vispārējā budžeta izpildi.
4. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka Kopienas fondi tiek izmantoti saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem.
5. Katru gadu Komisija konsultē Eiropas līmeņa organizācijas, kas pārstāv sociālos partnerus, par Kopienas struktūrpolitiku.

9.pants

Definīcijas

Šajā nolikumā:

- a) plānošana: nozīmē organizēšanas, lēmumu pieņemšanas un finansēšanas procesu, ko veic vairākos posmos, īstenojot daudzgadīgu Kopienas un dalībvalstu kopīgu rīcību, lai sasniegtu 1. pantā norādītos mērķus;
- b) attīstības plāns (še turpmāk “plāns”): tā ir situācijas analīze, ko veic dalībvalsts, paturot prātā 1. pantā nospraustos mērķus un prioritārās vajadzības šo mērķu sasniegšanai, kopā ar stratēģiju, plānotās rīcības prioritātēm, to konkrētajiem mērķiem un ar tiem saistītajiem norādošajiem finanšu resursiem;
- c) 3. mērķa kopējās nostādnes: tas ir dokuments, kas apraksta palīdzības priekšnosacījumus attiecībā uz nodarbinātības un cilvēkresursu attīstību visā teritorijā katrā dalībvalstī un parāda saistību ar prioritātēm, kas noteiktas Valsts rīcības plānā par nodarbinātību;

d) Kopienas atbalsta shēma: tas ir dokuments, ko apstiprina Komisija, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, pēc dalībvalsts iesniegtā plāna novērtējuma un kas ietver fondu un dalībvalsts rīcības stratēģiju un prioritātes, to konkrētos mērķus, fondu piešķirto finansējumu un citus finanšu resursus. Šo dokumentu sadala pēc prioritātēm un īsteno, izmantojot vienu vai vairākas darbības programmas;

e) palīdzība: nozīmē fondu sniegtās palīdzības veidus, tas ir:

i) darbības programmas vai vienoti plānošanas dokumenti,

ii) Kopienas iniciatīvas programmas,

iii) atbalsts tehniskajai palīdzībai un novatoriskiem pasākumiem;

f) darbības programma: tas ir dokuments, ko apstiprina Komisija, lai īstenotu Kopienas atbalsta shēmu un kas ietver secīgu prioritāšu kopu, ieskaitot ilggadējus pasākumus, un kuras var īstenot, izmantojot viena vai vairāku fondu resursus, vienu vai vairākus citas pastāvošās finanšu iestādes un EIB. Apvienotā darbības programma ir darbības programma, ko finansē vairāk nekā viens fonds;

g) vienotais plānošanas dokuments: tas ir vienots dokuments, ko apstiprina Komisija un kas satur to pašu informāciju, kas atrodama Kopienas atbalsta shēmā un darbības programmā;

h) prioritāte: ir viena no stratēģijas prioritātēm, ko pieņem Kopienas atbalsta shēmas vai palīdzības ietvaros; tai piešķir finansējumu no fondiem un citām finanšu iestādēm, kā arī attiecīgos finanšu līdzekļus no dalībvalsts, un tai ir konkrēti mērķi;

i) vispārēja dotācija: tā ir daļa no palīdzības, kuras īstenošanu un pārvaldīšanu var uzticēt vienam vai vairākiem apstiprinātiem starpniekiem saskaņā ar 27. panta 1. punktu, ieskaitot vietējās iestādes, reģionālās attīstības struktūras vai nevalstiskas organizācijas, ko parasti piesaista vietējo attīstības iniciatīvu atbalstam. Lēmumu par vispārējās dotācijas izmantošanu pieņem dalībvalsts, vienojoties ar Komisiju, vai vadošā iestāde, vienojoties ar dalībvalsti.

Attiecībā uz Kopienas iniciatīvas programmām un novatoriskiem pasākumiem Komisija var visai palīdzībai vai daļai no tās nolemt izmantot vispārēju dotāciju. Attiecībā uz Kopienas iniciatīvām šo lēmumu var pieņemt tikai pēc iepriekšējās vienošanās ar attiecīgajām dalībvalstīm.

j) pasākums: tie ir veidi, kā panākt prioritātes īstenošanu dažu gadu laikā un nodrošināt darbību finansēšanu. Jebkura palīdzības shēma saskaņā ar Līguma 87. pantu vai jebkura palīdzība, ko sniedz dalībvalstu izraudzīta institūcija, vai jebkura palīdzības shēmu grupa, vai tāda tipa palīdzības dotācijas, vai jebkura tāda kombinācija, kurai ir tas pats mērķis un kuru var apzīmēt kā pasākumu;

k) darbība: apzīmē jebkuru projektu vai rīcību, ko veic palīdzības saņēmēji;

l) palīdzības saņēmēji: tās ir institūcijas un valsts vai privātas firmas, kas ir atbildīgas par darbību izpildīšanu. Attiecībā uz palīdzības shēmām saskaņā ar Līguma 87. pantu un uz palīdzību, ko sniedz dalībvalstu izraudzītas institūcijas, palīdzības saņēmēji ir institūcijas, kas piešķir palīdzību;

m) programmas papildinājums: tas ir dokuments, kas īsteno palīdzības stratēģiju un prioritātes un satur sīki izstrādātus datus par pasākumu, kā tas norādīts 18. panta 3. punktā, ko sastāda dalībvalsts vai vadošā iestāde un vajadzības gadījumā pārstrādā saskaņā ar 34. panta 3. punktu. To nosūta Komisijai zināšanai;

n) vadošā iestāde: tā ir jebkura valsts vai privāta iestāde vai institūcija valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī, ko izraugās dalībvalsts, vai tā var nozīmēt dalībvalsti, ja tā pati veic šo funkciju, vadot palīdzību saskaņā ar šā nolikuma mērķiem. Ja dalībvalsts izraugās vadošo iestādi citā personā, tā nosaka visas iespējamās attiecības ar vadošo iestādi un tās attiecības ar Komisiju. Ja dalībvalsts tā nolemj, vadošā iestāde attiecīgajai palīdzībai var būt tā pati maksājumu iestāde;

o) maksājumu iestāde: tā ir viena vai vairākas valsts, reģionālas vai vietējas iestādes vai institūcijas, ko izraugās dalībvalstis, lai sastādītu un iesniegtu pieteikumus maksājuma saņemšanai un saņemtu maksājumus no Komisijas. Dalībvalsts nosaka visas iespējamās attiecības, kādas ir maksājumu iestādei ar valsti un ar Komisiju.

10. pants

Koordinācija

1. Koordinācijai dažādo fondu starpā galvenokārt tiek izmantoti:
 - a) plāni, Kopienas atbalsta shēmas, darbības programmas un vienotie plānošanas dokumenti (kā noteikts 9. pantā), ieskaitot, ja vajadzīgs, nostādnes saskaņā ar 9. panta 1.punkta c) apakšpunktu;
 - b) palīdzības uzraudzība un novērtējums mērķa ietvaros;
 - c) norādes, kas izklāstītas 3. punktā.
2. Komisija un dalībvalsts saskaņā ar partnerības principu nodrošina dažādo fondu sniegtās palīdzības koordināciju fondu starpā, kā arī ar palīdzību no EIB un citām pastāvošajām finanšu iestādēm.

Lai panāktu maksimālo efektu, ko sniedz piešķirto budžeta resursu piesaistīšana, izmantojot attiecīgos finanšu fondus, Kopienas palīdzību dotāciju veidā var atbilstīgi apvienot ar aizdevumiem un garantijām. Šo kombināciju var noteikt kopā ar EIB, kad tiek sastādīta Kopienas atbalsta shēma vai vienotais plānošanas dokuments. Var ņemt vērā piedāvātā finansējuma plāna bilanci, fondu piešķirto finansējumu un nospraustos attīstības mērķus.

3. Ne vēlāk kā mēnesi pēc šā nolikuma stāšanās spēkā un pēc tam, pirms 42. pantā minētā starpposma ziņojuma, un ikreiz pēc konsultācijām ar visām dalībvalstīm Komisija publicē plašus vadošos norādījumus par attiecīgu un saskaņotu Kopienas politiku attiecībā uz 1. pantā minētajiem mērķiem, lai palīdzētu kompetentajām valsts un reģionālajām iestādēm sastādīt attīstības plānus un veikt jebkuru palīdzības pārskatīšanu. Šos norādījumus publicē "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

11. pants

Papildināmība

1. Lai panāktu īstu ekonomisko efektu, fondu asinējumi nedrīkst aizstāt valsts vai citus līdzvērtīgus struktūras izdevumus, ko veic dalībvalsts.
2. Šajā nolūkā Komisija un attiecīgā dalībvalsts nosaka valsts vai līdzvērtīgu struktūras izdevumu apjomu, ko dalībvalsts plānošanas laikā nodrošina savos reģionos, kurus skar 1. mērķis.

Attiecībā uz 2. un 3. mērķi kopumā Komisija un attiecīgā dalībvalsts nosaka izdevumu apjomu aktīvai darba tirgus politikai un, ja tam ir pamatojums, citiem pasākumiem, lai sasniegtu šos divus mērķus, ko plānošanas laikā dalībvalsts nodrošina valsts līmenī.

Šos izdevumus nosaka dalībvalsts un Komisija, ievērojot ceturtais daļas noteikumus, pirms Komisijas lēmuma, kas apstiprina jebkuru Kopienas atbalsta shēmu vai vienotus plānošanas dokumentus attiecībā uz attiecīgo dalībvalsti, un iekļauj tos šajos dokumentos.

Parasti pirmajā un otrajā daļā minētais izdevumu apjoms ir vismaz vienāds ar vidējiem gada izdevumiem reālā izteiksmē, kas sasniegti iepriekšējā plānošanas posmā, un to nosaka, ņemot vērā vispārējos makroekonomikas apstākļus, kādos noris finansēšana, kaut gan būtu jāņem vērā arī konkrētā ekonomikas situācija, proti, privatizācija, vērienīgi centieni veikt struktūras izmaiņas valstī vai līdzvērtīgi dalībvalsts centieni iepriekšējā plānošanas posmā un valsts ekonomikas tendences.

Tāpat ņem vērā jebkuru struktūrfondu izdevumu samazināšanos, salīdzinot ar laika posmu no 1994. līdz 1999. gadam.

3. Papildināmību pārbauda pēc teritoriālā principa, kā tas norādīts 2. punktā, trīs reizes plānošanas laikā:

a) *ex-ante* pārbaude, kā tas aprakstīts 2. punkta trešajā daļā, lai iegūtu nostādnes visam plānošanas laikam;

b) starpposma pārbaude ne vēlāk kā trīs gadus pēc Kopienas atbalsta shēmas vai vienoto plānošanas dokumentu apstiprināšanas un noteikti ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī, pēc kā Komisija un dalībvalsts var vienoties par sasniegtā struktūras izdevumu līmeņa pārskatīšanu, ja attiecīgajā dalībvalstī ekonomikas situācija ir izraisījusi tādas izmaiņas valsts ieņēmumu vai nodarbinātības attīstībā, kas ievērojami atšķiras no *ex-ante* pārbaudes laikā sagaidāmajām;

c) pārbaude līdz 2005. gada 31. decembrim.

Šā iemesla dēļ dalībvalsts nodrošina Komisiju ar vajadzīgo informāciju laikā, kad tā iesniedz plānus un kad veic starpposma pārbaudi un pārbaudi līdz 2005. gada 31. decembrim. Ja nepieciešams, var pielietot statistikas novērtējuma metodes.

Neatkarīgi no šīm pārbaudēm dalībvalsts jebkurā notikumu plānošanas posmā informē Komisiju par norisēm, kas var apšaubīt tās spēju uzturēt 2. punktā norādīto izdevumu līmeni.

12. pants

Savienojamība

Darbībām, ko finansē fondi vai kas saņem palīdzību no EIB vai citas finanšu iestādes, jābūt saskaņā ar Līguma noteikumiem, ar dokumentiem, kas pieņemti saskaņā ar to un ar Kopienas politiku un rīcību, tai skaitā ar konkurences noteikumiem, valsts līgumu piešķiršanu, vides aizsardzību un uzlabošanu, kā arī ar nevienlīdzības izskaušanu un vīriešu un sievietes līdztiesības veicināšanu.

II SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ 1., 2. UN 3. MĒRĶI

13.pants

Ģeogrāfiski apsvērumi

1. Plānus, ko iesniedz 1 mērķa ietvaros, sastāda, ņemot vērā ģeogrāfisko līmeni, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par vispiemērotāko, bet parasti tie skar vienotu NUTS II līmeņa reģionu. Tomēr dalībvalstis var iesniegt vispārēju attīstības plānu, kas skar vairākus vai visus reģionus, kuri iekļauti 3. panta 2. punktā, 6. panta 1. punktā un 7. panta 4. punktā minētajā sarakstā, ja šāds plāns ietver 16. pantā uzskaitītās pazīmes.
2. Plānus, ko iesniedz saskaņā ar 2. mērķi, sastāda, ņemot vērā ģeogrāfisko līmeni, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par vispiemērotāko, bet parasti tie aptver visas teritorijas, kas atrodas vienotā NUTS II līmeņa reģionā, kurš ir iekļauts sarakstā, kas minēts 4. panta 4. punktā un 6. panta 2. punktā. Tomēr dalībvalstis var iesniegt plānu, kas skar atsevišķus vai visus reģionus, kuri iekļauti 4. panta 4. punktā un 6. panta 2. punktā minētajā sarakstā, ja šāds plāns ietver 16. pantā uzskaitītās pazīmes. Ja plāni skar reģionus, kas neatbilst 2. mērķa prasībām, jānošķir darbības reģionos vai teritorijās, kas atbilst 2. mērķim, no darbībām, ko veic citur.
3. Plāni, ko iesniedz 3. mērķa ietvaros, skar dalībvalsts teritoriju, kas palīdzības aspektā ir ārpus 1. mērķa reģioniem un, ņemot vērā vispārējās vajadzības teritorijās ar struktūras problēmām sakarā ar sociālekonomisko konversiju, nodrošina valsts teritorijai kopumā nostādnes cilvēkresursu attīstībai.

14.pants

Ilgums un pārskatīšana

1. Katrs plāns, Kopienas atbalsta shēma, darbības programma un vienotais plānošanas dokuments aptver septiņu gadu laika posmu, neskarot 6. pantu un 7. panta 4. punkta pirmo daļu.

Plānošanas laiks sākas 2000. gada 1. janvārī.

2. Kopienas atbalsta shēmas, darbības programmas un vienotos plānošanas dokumentus pārskata un, ja nepieciešams, pieņem pēc dalībvalsts ierosmes vai Komisijai vienojoties ar dalībvalsti saskaņā ar šo sadaļu pēc 42. pantā minētā starpposma novērtējuma un pēc 44. pantā minētās, ar izpildi saistītās rezerves piešķiršanas.

Tos var arī pārskatīt, ja sociālekonomiskā situācija un darba tirgus ievērojami mainās.

15.pants

Sagatavošana un apstiprināšana

1. Attiecībā uz 1., 2. un 3. mērķi dalībvalstis iesniedz Komisijai plānu. Šo plānu sastāda kompetentās iestādes, ko valsts, reģionālajā vai citā līmenī izraugās dalībvalsts. Gadījumos, kad palīdzībai jābūt vienota plānošanas dokumenta veidā, plānu uzskata par vienotā plānošanas dokumenta projektu.

Attiecībā uz 1. mērķi Kopienas atbalsta shēmas izmanto visiem reģioniem, kurus skar 1. mērķis; tomēr gadījumā, ja Kopienas piešķirums nenasniedz vai būtiski nepārsniedz 1000 miljonu EUR, dalībvalsts parasti iesniedz vienotā plānošanas dokumenta projektu.

Attiecībā uz 2. un 3. mērķi parasti izmanto vienotos plānošanas dokumentus; tomēr dalībvalstis var izvēlēties Kopienas atbalsta shēmas sastādīšanu.

2. Dalībvalstis iesniedz plānus Komisijai pēc konsultācijām ar partneriem, kuri izsaka savu viedokli laika posmā, kas atbilst otrajā daļā noteiktajam termiņam.

Ja ar attiecīgo dalībvalsti nevienojas citādi, plānus iesniedz ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad ir sastādīts atbilstīgo reģionu saraksts, kas minēts 3. panta 2. punktā un 4. panta 4. punktā.

3. Komisija novērtē šos plānus, lai noteiktu, vai tie saskan ar šā nolikuma mērķiem, ņemot vērā 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās nostādnes, ar pārējo Kopienas politiku un 41. panta 2. punktu.

Komisija novērtē arī katru 3. mērķa plānu, ņemot vērā to, kādā mērā šie pasākumi atbilst katras valsts plānam Eiropas nodarbinātības stratēģijas ieviešanai saskaņā ar 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu un, ievērojot to, kādā veidā un kādā mērā tas atbilst vispārējām vajadzībām teritorijās ar sociālekonomiskās konversijas struktūras problēmām.

4. Vajadzības gadījumā, kā to paredz 1. punkts, Komisija sastāda Kopienas atbalsta shēmas saskaņā ar attiecīgo dalībvalsti, ievērojot 48. līdz 51. pantā noteikto kārtību. EIB var iesaistīties Kopienas atbalsta shēmu sagatavošanā. Komisija pieņem lēmumu par fondu piešķirto finansējumu ne vēlāk kā piecus mēnešus pēc attiecīgā plāna vai plānu saņemšanas, ar noteikumu, ka tie ietver visas 16. pantā uzskaitītās pazīmes.

Komisija novērtē piedāvātās darbības programmas, ko iesniedz dalībvalsts, lai noteiktu to atbilstību attiecīgās Kopienas atbalsta shēmas mērķiem un savienojamību ar pārējo Kopienas politiku. Tā pieņem lēmumu par fondu piešķirto finansējumu saskaņā ar 28. panta 1. punktu un, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, ar noteikumu, ka šie priekšlikumi ietver visas 18. panta 2. punktā uzskaitītās pazīmes.

Lai paātrinātu pieteikumu izskatīšanu un programmu īstenošanu, dalībvalstis var vienlaicīgi ar saviem plāniem iesniegt darbības programmu projektus. Pieņemot savu lēmumu par Kopienas atbalsta shēmu, Komisija arī apstiprina, saskaņā ar 28. panta 1. punktu, darbības programmas, kuras iesniegtas

vienlaicīgi ar plāniem, ar noteikumu, ka tās ietver visas 18. panta 2. punktā uzskaitītās pazīmes.

5. Vajadzības gadījumā, kā to paredz 1. punkts, pamatojoties uz plāniem, Komisija pieņem lēmumu par vienotajiem plānošanas dokumentiem vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, ievērojot 48. līdz 51. pantā noteikto kārtību. EIB var iesaistīties vienoto plānošanas dokumentu sagatavošanā. Komisija pieņem vienotu lēmumu par vienoto plānošanas dokumentu un par fondu piešķirto finansējumu, ievērojot 28. panta 1. punktu, ne vēlāk kā piecus mēnešus pēc attiecīgā plāna saņemšanas, ar noteikumu, ka tas ietver visas 19. panta 3. punktā uzskaitītās pazīmes.
6. Dalībvalsts vai vadošā iestāde pieņem 9. panta m) punktā noteikto programmas papildinājumu pēc vienošanās ar Uzraudzības komiteju, ja programmas papildinājums ir sastādīts pēc Komisijas lēmuma par fondu piešķirto finansējumu, vai ja pēc konsultācijām ar attiecīgajiem partneriem tas ir sastādīts pirms lēmuma par fondu piešķirto finansējumu. Pēdējā gadījumā Uzraudzības komiteja vai nu apstiprina programmas papildinājumu vai pieprasa grozījumus saskaņā ar 34. panta 3. punktu.

Trīs mēnešu laikā pēc Komisijas lēmuma par darbības programmas vai vienotā plānošanas dokumenta apstiprināšanu dalībvalsts nosūta Komisijai programmas papildinājumu kā vienotu dokumentu zināšanai.

7. Komisijas lēmumus par Kopienas atbalsta shēmu vai vienoto plānošanas dokumentu publicē "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī". Pēc Eiropas Parlamenta lūguma Komisija nosūta tam zināšanai šos lēmumus, kā arī Kopienas atbalsta shēmu un vienotos plānošanas dokumentus, ko tā ir apstiprinājusi.

II NODAĻA

PLĀNOŠANAS SATURS 1., 2. UN 3. MĒRĶIM

16.pants

Plāni

1. Plāni, ko iesniedz saskaņā ar 1., 2. un 3. mērķi, balstās uz attiecīgajām valsts un reģionu prioritātēm un ņem vērā 10. panta 3. punktā minētos vadošos norādījumus, kā arī ietver:
 - a) pašreizējā stāvokļa aprakstu, kas izteikts skaitļos, kur tas ir iespējams, ņemot vērā būtiskas atšķirības, trūkumus un attīstības izredzes reģionos, uz kuriem attiecas 1. mērķis, vai balstoties uz konversiju teritorijās, uz kurām attiecas 2. mērķis, vai uz cilvēkresursu un nodarbinātības politikas attīstību dalībvalstī un teritorijās, uz kurām attiecas 3. mērķis; tāpat piesaistīto finanšu resursu aprakstu un galvenos darbību rezultātus, kas gūti iepriekšējā plānošanas posmā, attiecībā uz pieejamo rezultātu novērtējumu;
 - b) attiecīgās stratēģijas aprakstu, tiecoties uz 1. pantā minētajiem mērķiem, kā arī izraudzītās prioritātes, lai sasniegtu stabilu attīstību un konversiju reģionos un teritorijās, ieskaitot lauku apvidus,

un ar to saistīto cilvēkresursu attīstību, kā arī izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politikas un sistēmu pielāgošanu un modernizāciju;

Papildus citām jautājumiem, kas ir uzskaitīti šai punktā, dalībvalstis norāda katrā 3. mērķa plānā, ka plānotās prioritātes atbilst noteicotajam valsts nodarbinātības plānam, atsaucoties uz stratēģijas galveno mērķu un to sasniegšanas galveno līdzekļu aprakstu.

Līdzīgā kārtā dalībvalstis norāda, ka pasākumi attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību, kas paredzēti katrā 2. mērķa plānā ar ESF atbalstu, ir iekļauti konversijas stratēģijā, saskaņoti ar citiem fondiem un atbilst *ex ante* novērtējumam attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību, kā tas minēts 41. panta 2. punktā. Ja šie izdevumi nesasniedz ievērojamu summu, tie attiecināmi uz 3. mērķi.

c) norādījumu par fondu piešķirtā finansējuma plānoto izmantošanu un tās veidu un, ja nepieciešams, ieskaitot EIB un citu finanšu iestāžu sniegto finansējumu zināšanai, par kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā minētajiem pasākumiem; gaidāmo pieprasījumu pēc tehniskās palīdzības; norādījumu attiecībā uz papildināmību saskaņā ar 11. panta 2. punktu, turklāt attiecībā uz 1. mērķi tam jābūt norādošas vispārējās finansēšanas tabulas formā, kurā apkopota valsts vai līdzvērtīgu un, ja nepieciešams, privāto līdzekļu kalkulācija un Kopienas struktūrresursi, kas piešķirti atbilstoši katrai plānā izraudzītajai prioritātei;

Jebkurā gadījumā plānos nošķir finanšu paketes, ko piešķir teritorijām, kuras saņem pārejas posma palīdzību no tām, ko novirza citām teritorijām saskaņā ar 1. un 2. mērķi.

ESF palīdzības gadījumā 2. un 3. mērķa ietvaros šis finansējums procentuāli var būt lielāks 2. mērķa teritorijās, nekā citur.

Attiecībā uz 3. mērķi šajā finansēšanas plānā norāda plānoto asinējumu koncentrēšanu teritorijās kur ir ekonomiskās un sociālās konversijas struktūras problēmas.

d) ziņojumu par partneru konsultācijās veiktajiem priekšdarbiem.

2. Plāni, kas attiecas uz 1. mērķa reģioniem, ietver visus attiecīgos pasākumus, kas vērsti uz ekonomisko un sociālo konversiju, cilvēkresursu attīstību, ņemot vērā 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās nostādnes, kā arī lauku attīstību un zivsaimniecības struktūras.

Ja uz dalībvalsti kopumā attiecas 1. mērķa prasības, plāns ietver visu 1. punkta b) apakšpunkta otrās daļas uzskaitījumu.

3. Dalībvalstis norāda sīkas ziņas par katru fondu, ieskaitot pieprasītā finansējumu apjomu un iecerētās darbības programmas īsu izklāstu, īpaši ņemot vērā konkrētos mērķus un galvenos plānoto pasākumu veidus.

17. pants

Kopienas atbalsta shēmas

1. Kopienas atbalsta shēma nodrošina visas Kopienas struktūrpalīdzības koordināciju attiecīgajos reģionos, ieskaitot palīdzību cilvēkresursu attīstībai saskaņā ar 1. panta 3. punktu.

2. Katra Kopienas atbalsta shēma ietver:

a) stratēģijas un prioritāšu izklāstu Kopienas un valsts kopīgai rīcībai; to konkrētos mērķus, kas izteikti skaitļos, kur tas ir iespējams; gaidāmā efekta novērtējumu saskaņā ar 41. panta 2. punktu; norādījumu, kā šī stratēģija un prioritātes saskan ar 10. panta 3. punktā minētajiem vadošajiem norādījumiem, ekonomikas politiku, nodarbinātības attīstības stratēģiju, kas paredz cilvēku pielāgošanās spēju un profesionālo iemaņu uzlabošanu, kā arī, vajadzības gadījumā, ar attiecīgās dalībvalsts reģionālo politiku;

b) to darbības programmu būtības un ilguma raksturojumu, par kurām nav izņemts vienlaicīgi ar Kopienas atbalsta shēmu, ieskaitot izraudzīto konkrēto mērķu un prioritāšu raksturojumu;

c) norādošo finansēšanas plānu, kas katrai prioritātei un katram gadam saskaņā ar 28. un 29. pantu precizē no katra fonda paredzēto finansējumu, vajadzības gadījumā, no EIB un citām finanšu iestādēm – ieskaitot, zināšanai, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā – ja tie sniedz tiešu atbalstu attiecīgajam finansēšanas plānam un atbilstošo valsts un aprēķināto privātā finansējuma kopējo summu, kas attiecas uz katra fonda piešķirto finansējumu.

Attiecībā uz 3 mērķi finansēšanas plānā norāda plānoto asignējumu koncentrēšanu teritorijās, kur ir ekonomiskās un sociālās konversijas struktūras problēmas.

Šajā finansēšanas plānā nošķir plānoto finansējumu reģioniem, kuri saņem pārejas posma palīdzību.

Kopējo fondu piešķirto finansējumu, ko plāno ik gadu katrai Kopienas atbalsta shēmai, samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minētās regresīvās tendences;

d) noteikumus par Kopienas atbalsta shēmas īstenošanu, kas ietver:

- dalībvalsts izraudzītu vadošo iestādi 9. panta n) punkta nozīmē, kura ir atbildīga par Kopienas atbalsta shēmas īstenošanu saskaņā ar 34. pantu,
- priekšdarbus partneru iesaistīšanai uzraudzības komitejās, kas aprakstītas 35. pantā;

e) vajadzības gadījumā, informāciju par asignējumiem, kas nepieciešami palīdzības sagatavošanai, uzraudzībai un novērtējumam.

Saskaņā ar 11. pantu Kopienas atbalsta shēma ietver papildināmības *ex ante* pārbaudi un atbilstošo informāciju, kas attiecas uz finanšu plūsmu caurskatāmību, jo īpaši no attiecīgās dalībvalsts uz saņēmējiem reģioniem.

18. pants

Darbības programmas

1. Palīdzību, kas iekļauta Kopienas atbalsta shēmā, parasti sniedz apvienotas darbības programmas veidā pēc reģionu principa, kā tas noteikts 9. pantā.

2. Katra darbības programma ietver:

a) programmas prioritātes, to atbilstību attiecīgajai Kopienas atbalsta shēmai, to konkrētos mērķus,

kas izteikti skaitļos, ja tas ir iespējams, un gaidāmā efekta novērtējumu saskaņā ar 41. panta 2. punktu;

b) īsu plānoto pasākumu aprakstu, īstenojot prioritātes, ieskaitot informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu to atbilstību palīdzības shēmām ievērojot Līguma 87. pantu; vajadzības gadījumā, pasākumu būtību, veicot programmas sagatavošanu, uzraudzību un novērtēšanu;

c) norādošu finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katrai prioritātei un katram gadam precizē katra no fonda paredzēto finansējumu, vajadzības gadījumā, EIB un citu finanšu iestāžu piešķirto finansējumu – tai skaitā, zināšanai, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā – tiktāl, ciktāl tie sniedz tiešu atbalstu finansēšanas plānam, kā arī atbilstošā valsts un aprēķinātā privātā finansējuma kopējo summu, kas attiecas uz katra fonda piešķirto finansējumu.

Finansēšanas plānā no kopējā dažādu fondu piešķirtā finansējuma nošķir to finansējumu, kas paredzēts reģioniem, kuri saņem pārejas posma palīdzību.

Kopējo fondu piešķirto finansējumu, ko plāno katram gadam, samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minētās regresīvās tendences;

d) noteikumi par darbības programmas īstenošanu ietver:

i) dalībvalsts izraudzītu vadošo iestādi 9. panta n) punkta nozīmē, kura ir atbildīga par darbības programmas īstenošanu saskaņā ar 34. pantu;

ii) priekšdarbu aprakstu darbības programmas vadīšanai;

iii) pārraudzības un novērtēšanas sistēmu aprakstu, ieskaitot Uzraudzības komitejas lomu;

iv) procedūru noteikšanu, kas attiecas uz finanšu plūsmu mobilizēšanu un cirkulāciju, lai nodrošinātu to caurskatāmību;

v) konkrētu priekšdarbu un procedūru aprakstu, lai pārbaudītu darbības programmu.

3. Programmas papildinājums ietver:

a) pasākumus attiecīgo prioritāšu īstenošanai atbilstoši darbības programmai; kvantitatīvi raksturojamo pasākumu *ex ante* novērtējumu, ja tos var pārvērst skaitliskā izteiksmē, saskaņā ar 41. panta 3. punktu; attiecīgos pārraudzības rādītājus saskaņā ar 36. pantu;

b) galīgo palīdzības saņēmēju tipu definīciju;

c) finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katram pasākumam precizē attiecīgā fonda, vajadzības gadījumā, EIB un citu pastāvošo finanšu iestāžu finanšu piešķirumu, kas paredzēts finansējumam, kā arī atbilstošā valsts vai līdzvērtīga finansējuma lielumu un paredzamo privāto finansējumu, kas attiecas uz fondu piešķirto finansējumu; fonda piešķirto procentuālo finansējumu kādā pasākumā nosaka saskaņā ar 29. pantu, kā arī kopējo summu, ko Kopienas fondi piešķir attiecīgajai prioritātei.

Šajā finansēšanas plānā nošķir finansējumu, kas ir iepļānots reģioniem, kuri saņem pārejas posma palīdzību.

Finansēšanas plānam pievieno to priekšdarbu aprakstu, kas nodrošina pasākumu līdzfinansēšanu, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts institucionālo, juridisko un finanšu sistēmu;

d) pasākumus, kas paredzēti darbības programmas publicitātes nodrošināšanai saskaņā ar 46. pantu;

e) priekšdarbu aprakstu, par kuriem ir vienojusies Komisija un attiecīgā dalībvalsts, ja iespējams, datorizētai apmaiņai ar datiem, kas nepieciešami, lai īstenotu šajā nolikumā izklāstītās vadības, uzraudzības un novērtēšanas prasības.

19. pants

Vienotie plānošanas dokumenti

1. Palīdzību 2. un 3. mērķa ietvaros, kā arī 1. mērķa ietvaros, kā tas precizēts 15. panta 1. punktā, parasti noformē vienotā plānošanas dokumenta veidā. Attiecībā uz 2. un 3. mērķi piemēro 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
2. Pirmā mērķa vienotais plānošanas dokuments ietver visus attiecīgos pasākumus ekonomiskai un sociālai konversijai, nodarbinātības veicināšanai, uzlabojot cilvēku pielāgošanās spējas un profesionālās iemaņas, ņemot vērā nostādnes, kas minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kā arī lauku attīstību un zivsaimniecības struktūru.

Otrā mērķa vienotais plānošanas dokuments paredz visas struktūrpalīdzības koordinēšanu Kopienā, saskaņā ar Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 41. panta 2. punktu, ieskaitot lauku attīstības pasākumu koordinēšanu atbilstīgi šā nolikuma 33. pantam, bet izņemot palīdzību cilvēkresursu attīstībai, ko piešķir 3. mērķa ietvaros, visās teritorijās, kas atbilst 2. mērķa prasībām.

Trešā mērķa vienotais plānošanas dokuments paredz visas struktūrpalīdzības koordinēšanu Kopienā saistībā ar cilvēkresursu attīstību 5. pantā minētajās teritorijās, izņemot palīdzību, ko šīm teritorijām sniedz 2. mērķa ietvaros.

3. Jebkurš vienotais plānošanas dokuments ietver sekojošos elementus:

a) stratēģijas un prioritāšu izklāstu Kopienas un valsts kopīgai rīcībai; to konkrētos mērķus, kas izteikti skaitļos, ja tas ir iespējams; gaidāmā efekta novērtējumu, ieskaitot attiecībā uz vides stāvokli, saskaņā ar 41. panta 2. punktu; norādījumu par to, kā šī stratēģija un šīs prioritātes atbilst 10. panta 3. punktā minētajiem vadošajiem norādījumiem, ekonomikas politikai, nodarbinātības veicināšanas stratēģijai, uzlabojot cilvēku pielāgošanās spējas un profesionālās iemaņas, un, vajadzības gadījumā, attiecīgās dalībvalsts reģionālajai politikai;

b) īsu plānoto pasākumu aprakstu, īstenojot prioritātes, ieskaitot informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu to atbilstību palīdzības shēmām saskaņā ar Līguma 87. pantu; attiecīgā gadījumā, vajadzīgo pasākumu būtību, lai sagatavotu, pārbaudītu un novērtētu vienoto plānošanas dokumentu;

c) norādošu finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katrai prioritātei un katram gadam precizē finansējumam paredzēto katra fonda finanšu piešķirumu, vajadzības gadījumā, EIB un citu finanšu iestāžu piešķirto finansējumu – ieskaitot, zināšanai, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā – tiktāl, ciktāl tie tiešā veidā atbalsta finansēšanas plānu, kā arī atbilstošo valsts vai līdzvērtīgu kopējo finansējumu un aptuvenu privāto finansējumu attiecībā uz katra fonda piešķirto finansējumu.

Šajā finansēšanas plānā nošķir finansējumu, kas ieplānots reģioniem, kuri saņem pārejas posma

palīdzību.

Fondu piešķirto kopējo fondu finansējumu, ko plāno katram gadam samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minētās regresīvās tendences;

Attiecībā uz 3. mērķi, finansēšanas plānā norāda plānoto asignējumu koncentrēšanu teritorijās ar struktūras, ekonomiskās un sociālās rekonversijas problēmām;

d) noteikumi par vienotā plānošanas dokumenta īstenošanu ietver:

i) dalībvalsts izraudzītu vadošo iestādi 9. panta nozīmē, kura ir atbildīga par vienotā plānošanas dokumenta īstenošanu saskaņā ar 34. pantu;

ii) priekšdarbu aprakstu vienotā plānošanas dokumenta vadīšanai;

iii) pārraudzības un novērtēšanas sistēmu aprakstu, ieskaitot Uzraudzības komitejas lomu;

iv) procedūru noteikšanu attiecībā uz finansējuma mobilizēšanu un cirkulāciju, lai nodrošinātu plūsmu caurskatāmību;

v) konkrētu priekšdarbu un procedūru aprakstu, lai pārbaudītu vienoto plānošanas dokumentu;

e) vajadzības gadījumā, informāciju par resursiem, kas vajadzīgi, lai sagatavotu, uzraudzītu un novērtētu palīdzību.

Saskaņā ar 11. pantu vienotais plānošanas dokuments ietver papildināmības *ex ante* pārbaudi attiecīgajam mērķim vai mērķiem, par kuriem vienojusies dalībvalsts un Komisija, kā arī attiecīgo informāciju saistībā ar finanšu plūsmu caurskatāmību, jo īpaši no attiecīgās dalībvalsts uz saņēmējiem reģioniem.

4. Katram vienotajam plānošanas dokumentam pievieno papildinājumu, kā tas noteikts 9. panta m) punktā un aprakstīts 18. panta 3. punktā.

III NODAĻA

KOPIENAS INICIATĪVAS

20. pants

Saturs

1. Kopienas iniciatīvas skar šādas jomas:

a) pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbību, kas paredz veicināt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu attīstību visā Kopienas teritorijā (“*Interreg*”);

b) lielpilsētu un krīzes skartu piepilsētu rajonu saimnieciska un sociāla reģenerāciju, lai veicinātu stabilu pilsētu attīstību (“*URBAN*”);

- c) lauku attīstību (“*Leader*”);
- d) starpvalstu sadarbību, lai meklētu jaunus veidus kā apkarot visu veidu diskriminācijas un nevienlīdzības izpausmes saistībā ar darba tirgu (“*EQUAL*”).

2. Vismaz 2,5 % no struktūrfondu saistību asignējumiem, kas minēti 7. panta 1. punktā, piešķir *Interreg*, turklāt pienācīga uzmanība jāvelta pārrobežu darbībām, jo īpaši paturot prātā paplašināšanās perspektīvas, un dalībvalstīm, kurām ir plašas robežas ar kandidātvalstīm, kā arī tam, lai uzlabotu koordināciju ar *PHARE*, *TACIS* un *MEDA* programmām. Pienācīgu uzmanību arī velta sadarbībai ar visattālākajiem reģioniem.

Pienācīgu vērību piešķir patvēruma meklētāju sociālajai un profesionālajai integrācijai *EQUAL* ietvaros.

3. Programmas, kas apstiprinātas saistībā ar Kopienas iniciatīvām, var skart arī citas jomas, kas nav minētas 3. un 4. pantā.

21. pants

Sagatavošanās darbi, apstiprināšana un īstenošana

1. Saskaņā ar procedūrām, kas minētas 48. līdz 51. pantā, un pēc Eiropas Parlamenta iepazīstināšanas ar tām Komisija izstrādā pamatnostādnes, kas nosaka katras iniciatīvas mērķus, robežas un atbilstīgo īstenošanas metodi. Šīs norādes publicē “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī”.
2. Katra teritorija, kas minēta 20. panta 1. punktā, saņem finansējumu no viena fonda: 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā teritorija - no ERAF, 1. punkta c) apakšpunktā minētā teritorija - no ELVGF Vadības nodaļas un 1. punkta d) apakšpunktā minētā teritorija - no ESF. Lēmums par fonda piešķirto finansējumu var paplašināt katra fonda darbības sfēru, kā to nosaka katra fonda īpašais nolikums, bet neietverot visus attiecīgo Kopienas iniciatīvas programmu īstenošanai vajadzīgos pasākumus.
3. Pamatojoties uz priekšlikumiem, ko sastāda saskaņā ar 1. punktā minētajām norādēm un 41. panta 2. punktu un kurus iesniedz dalībvalsts (-is), Komisija pieņem lēmumu par Kopienas iniciatīvas programmām saskaņā ar 28. pantu.
4. Kopienas iniciatīvas programmas atkārtoti izskata pēc 42. pantā minētā starpposma novērtējuma un, ja nepieciešams, izdara grozījumus pēc attiecīgās dalībvalsts (-u) lūguma vai Komisijas lūguma, vienojoties ar dalībvalsti (-īm).

5. Kopienas iniciatīvas programmas aptver 7 gadu laika posmu, sākot ar 2000. gada 1. janvāri.

IV NODAĻA

NOVATORISKI PASĀKUMI UN TEHNISKĀ PALĪDZĪBA

22. pants

Novatoriski pasākumi

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un pēc konsultācijām ar 48. līdz 51. pantā minētajām komitejām par norādēm attiecībā uz dažādiem novatorisku pasākumu veidiem, kuriem maksimāli pienākas 0,40 % no attiecīgā ikgadējā finansējuma, fondi var finansēt novatoriskus pasākumus Kopienas līmenī. Tie ietver pētījumus, eksperimentālus projektus un pieredzes apmaiņu.

Šādi novatoriski pasākumi veicina jaunu metožu un paņēmienu izstrādāšanu, lai uzlabotu palīdzības kvalitāti 1., 2. un 3. mērķa ietvaros. Tos īsteno vienkārši un caurskatāmi saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem.

2. Eksperimentālos projektus katrā darbības jomā finansē tikai viens fonds. Lēmums par fonda piešķirto finansējumu var paplašināt katra fonda darbības sfēru, kā to nosaka katra fonda īpašais nolikums, bet tā nedrīkst ietvert visus pasākumus, kas ir nepieciešami attiecīgā eksperimentālā projekta īstenošanai.

23. pants

Tehniskā palīdzība

Pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā un pēc konsultācijām ar 48. līdz 51. pantā minētajām komitejām par dažādiem pasākumu veidiem, kuriem maksimāli pienākas 0,25 % no attiecīgajiem ikgadējiem piešķirumiem, fondi var finansēt sagatavošanas, uzraudzības, novērtēšanas un pārbaudes pasākumus, kas ir nepieciešami, lai īstenotu šo nolikumu. Tie ietver:

- a) pētījumus, ieskaitot vispārējus pētījumus attiecībā uz fondu darbību;
- b) tehniskas palīdzības pasākumus, pieredzes un informācijas apmaiņu ar partneriem, fondu palīdzības saņēmējus un plašāku sabiedrību;
- c) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, izmantošanu un savstarpēju saistīšanu vadības, uzraudzības un pārbaudes vajadzībām;
- d) uzlabojumus saistībā ar novērtēšanas metodēm un pieredzes apmaiņu šajā jomā.

*24. pants***Novatorisku pasākumu un tehniskās palīdzības apstiprināšana**

1. Izmantojot informāciju par novatoriskiem pasākumiem attiecīgajās dalībvalstīs, Komisija izvērtē pieteikumus fondu piešķirtā finansējuma saņemšanai, ievērojot 22. un 23. pantu, pamatojoties uz šādiem sīkākiem datiem:
 - a) piedāvātās palīdzības aprakstu, tās diapazonu, ieskaitot ģeogrāfiskos apsvērumus un konkrētos mērķus;
 - b) institūcijas, kas ir atbildīgas par palīdzības īstenošanu un tās saņēmējus;
 - c) grafiku un finansēšanas plānu, ieskaitot finansējumu no jebkura cita Kopienas finanšu avota;
 - d) noteikumus, kas nodrošina efektīvu un pareizu īstenošanu;
 - e) jebkuru citu informāciju, kas ir nepieciešama, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas politikai un 10. panta 3. punktā minētajiem vadošajiem norādījumiem.

Komisija apstiprina fondu piešķirto finansējumu, ja šī informācija ļauj tai izvērtēt pieteikumu.

2. Pēc pieteikuma apstiprināšanas Komisija tūlīt dara to zināmu attiecīgajai dalībvalstij.
3. Dalībvalstu finanšu saistības šā nolikuma nozīmē neattiecas uz 22. pantā minētajiem novatoriskajiem pasākumiem vai uz 23. pantā minēto tehnisko palīdzību, neierobežojot to saistības, kas izriet no institucionālās kārtības, kas atšķiras katrā dalībvalstī.

V NODAĻA**LIELĀKIE PROJEKTI***25. pants***Definīcija**

Jebkuras palīdzības ietvaros fondi var segt izdevumus saistībā ar lielākiem projektiem, t.i., ar tādiem:

- a) kuri ietver ekonomiski nedalāmu darbu sērijas, kas izpilda precīzu tehnisko funkciju un kam piemīt skaidri noteikti mērķi, un
- b) kuru kopējās izmaksas, ko ņem vērā, nosakot fondu piešķirto finansējumu, pārsniedz 50 miljonus EUR.

26. pants

Apstiprināšana un īstenošana

1. Ja palīdzības saņemšanas laikā dalībvalsts vai vadošā iestāde paredz fondu iesaistīšanu lielākā projektā, tā iepriekš informē Komisiju un sniedz šādu informāciju:
 - a) institūcija, kas būs atbildīga par īstenošanu;
 - b) kapitālieguldījuma būtība un tā apraksts, tā finanšu apjoms un izvietojums;
 - c) projekta realizācijas grafiks;
 - d) peļņas-aprēķina analīze, ieskaitot finanšu izmaksas un ieguvumus, riska novērtējumu un informācija par projekta ekonomisko dzīvotspēju;
 - e) papildus:
 - investējot infrastruktūrā: projekta izmaksu un sociālekonomisko ieguvumu analīze, ieskaitot norādījumu uz gaidāmo izmantojuma koeficientu, paredzamo ietekmi uz attiecīgā reģiona attīstību vai konversiju, kā arī uz Kopienas noteikumu par valsts līgumiem piemērošanu,
 - investējot ražošanas objektos: perspektīvā tirgus izpēte attiecīgajā sektorā un no projekta gaidāmā peļņa;
 - f) ciktāl iespējams, tiešā un netiešā ietekme uz nodarbinātības līmeni Kopienā;
 - g) informācija, kas ļauj novērtēt ietekmi uz vidi, to, ka tiek ievērots piesardzības princips, kā arī principi par to, ka būtu jāveic preventīvi pasākumi, ka kaitējums apkārtējai videi vispirmām kārtām būtu jānovērš pašā saknē, un piesārņotājam būtu jāmaksā, kā arī atbilstību Kopienas noteikumiem par apkārtējo vidi;
 - h) informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu atbilstību konkurences noteikumiem, *inter alia* noteikumiem par valsts palīdzību;
 - i) norādījums par fondu piešķirtā finansējuma ietekmi uz projekta īstenošanu;
 - j) finansēšanas plāns un kopējie finanšu resursi, ko cer saņemt no fondu piešķirtā finansējuma un no jebkuriem citiem Kopienas finanšu avotiem.
2. Komisija novērtē projektu, ja nepieciešams, konsultējoties ar EIB, paturot prātā šādus faktorus:
 - a) plānotā kapitālieguldījuma veids un, vajadzības gadījumā, gaidāmie ienākumi;
 - b) peļņas- aprēķina analīzes rezultāti;
 - c) ietekmes uz vidi novērtējuma rezultāti;
 - d) prioritāšu atbilstība saistībā ar attiecīgo palīdzību;
 - e) atbilstība pārējai Kopienas politikai;

- f) gaidāmie ekonomiskie un sociālie ieguvumi, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību, ņemot vērā piesaistāmos finanšu līdzekļus;
- g) finanšu fondu koordinācija un 10. panta 2. punktā minētās palīdzības un aizdevumu apvienošana.
3. Divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas vai trīs mēnešu laikā, ja tomēr ir jākonsultējas ar EIB, Komisija lemj par to, vai apstiprināt, vai grozīt Kopienas palīdzības līmeni. Ja tā uzskata, ka projekts neattaisno kādu daļu vai visu fondu piešķirto finansējumu, tā var nolemt apturēt daļu vai visu šo finansējumu, norādot šīs rīcības iemeslu.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJAS DOTĀCIJAS

27. pants

Vispārējās dotācijas

1. Ja palīdzības īstenošanu vai vadīšanu daļēji uztic starpniekiem saskaņā ar 9 panta i) punktu, šiem starpniekiem jāgarantē sava maksātspēja un pierādīta kompetence, un pieredze administratīvā un finanšu vadīšanā. Parasti šie uzņēmumi ir dibināti vai pārstāvēti attiecīgajā reģionā vai reģionos, bet atsevišķos ierobežotos un pamatotos gadījumos, tie var būt dibināti citur. Tiem jābūt vairāku gadu pieredzei attiecīgajā jomā, jādarbojas valsts interesēs un pienācīgi jāievēro sociālekonomiskās intereses, ko tiešā veidā iespaido plānoto pasākumu īstenošana.
2. Vispārējās dotācijas izvēle parādās attiecīgajā lēmumā par fondu piešķirto finansējumu kā īpašu īstenošanas noteikumu, kā tas noteikts 18. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 19. panta 3. punkta d) apakšpunktā. Par vispārējo dotāciju izmantošanas kārtību vienojas dalībvalsts vai vadošā iestāde un attiecīgā starpniecības institūcija.

Kopienas iniciatīvas programmu un novatorisku pasākumu gadījumā par vispārējo dotāciju izmantošanas kārtību vienojas Komisija un attiecīgā starpniecības institūcija. Kopienas iniciatīvas programmu gadījumā par šīm procedūrām jāvienojas arī ar attiecīgo dalībvalsti. Programmas papildinājums, kas minēts 18. pantā, neattiecas uz to palīdzības daļu, kas saistīta ar vispārējo dotāciju.

3. Precizē vispārējās dotācijas izmantošanas kārtību, jo īpaši:
 - a) īstenojamus pasākumus;
 - b) kritērijus, izvēloties palīdzības saņēmējus;
 - c) fondu palīdzības nosacījumus un likmes, ieskaitot jebkuru uzkrāto procentu izmantošanu;
 - d) priekšdarbus, pārtraugot, novērtējot un nodrošinot vispārējās dotācijas finanšu kontroli;
 - e) vajadzības gadījumā, jebkuru bankas garantijas izmantošanu, par ko ir jāinformē Komisija.

III SADAĻA

FONDU PIEŠKIRTAIS FINANSĒJUMS UN FINANŠU PĀRVALDĪŠANA

I NODAĻA

FONDU PIEŠKIRTAIS FINANSĒJUMS

28. pants

Lēmums par fondu piešķirto finansējumu

1. Ja visas šā nolikuma prasības ir izpildītas, Komisija pieņem vienotu lēmumu par visu fondu piešķirto finansējumu piecu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts iesniegums par palīdzības piešķiršanu. Vajadzības gadījumā, lēmumā skaidri jānošķir reģioni un teritorijas, kas saņem pārejas posma palīdzību.

Katrai palīdzības prioritātei nosaka fondu piešķirto maksimālo finansējumu.

Noteiktā laika posmā pasākums vienlaicīgi nedrīkst saņemt finansējumu no vairākiem fondiem.

Pasākums vai darbība vienlaicīgi drīkst saņemt finansējumu no struktūrfonda tikai saskaņā ar vienu no mērķiem, kas minēti 1. pantā.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi saņemt finansējumu no kāda fonda 1., 2. vai 3. mērķa ietvaros un Kopienas iniciatīvas ietvaros.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi saņemt finansējumu no kāda fonda 1., 2. un 3. mērķa ietvaros un no ELVGF Garantiju nodaļas.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi izmantot kāda fonda piešķirto finansējumu Kopienas iniciatīvas ietvaros un no ELVGF Garantiju nodaļas.

2. Finansējumam, ko fondi piešķir darbības programmām, kuras realizē, īstenojot Kopienas atbalsta shēmu, jānosaka ar finansēšanas plānu, ko nosaka attiecīgā Kopienas atbalsta shēma, kā tas noteikts 17. panta 2. punkta c) apakšpunktā.
3. Īstenojot pasākumus, fondi pārsvarā piešķir finansējumu tiešas, neatmaksājamas palīdzības veidā (še turpmāk "tiešā palīdzība"), kā arī citos veidos, piemēram, atmaksājamā palīdzība, subsīdijas ar procentiem, garantijas, kapitāla ieguldījums, riska kapitāla ieguldījums vai citu finanšu līdzekļu veidā. Palīdzību, ko atmaksā vadošajai iestādei vai citai valsts iestādei, atkal piešķir tam pašam mērķim.

29. pants

Finansējuma likmju diferencēšana

1. Fondu piešķirto finansējumu diferencē, ievērojot šādus apsvērumus:
 - a) konkrēto problēmu nopietnība, jo īpaši, ja tās ir reģionālas vai sociālas pēc būtības, uz ko vērsta palīdzība;
 - b) attiecīgās dalībvalsts finansiālā kapacitāte, jo īpaši, ņemot vērā tās relatīvo labklājību un vajadzību izvairīties no pārmērīga budžeta izdevumu pieauguma;
 - c) ievērojot 1. pantā izklāstītos fondu mērķus, palīdzības piešķiršanas svarīgumu un, vajadzības gadījumā, prioritātes no Kopienas viedokļa, lai izskaustu nevienlīdzību un veicinātu vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī apkārtējās vides aizsardzībai un tās uzlabošanai, galvenokārt, piemērojot piesardzības principu, preventīvās rīcības principu un principu - "piesārņotājs maksā";
 - d) palīdzības piešķiršanas svarīgums un prioritātes no reģionāla un valsts viedokļa;
 - e) attiecīgā palīdzības veida un prioritāšu konkrētās raksturīgās pazīmes, ņemot vērā *ex ante* novērtējumā noteiktās prasības, jo īpaši attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību;
 - f) optimālā finanšu resursu izmantošana finansēšanas plānos, ieskaitot valsts un privāto resursu apvienošanu, attiecīgo finanšu iestāžu izmantošana saskaņā ar 10. panta 2. punktu un finansēšanas veidu izvēle, kā tas noteikts 28. panta 3. punktā.

Ja ESF finansējumu diferencē saskaņā ar 16. panta 1. punktu, to veic ņemot vērā *ex ante* novērtējumā noteiktās prasības, īpaši cilvēkresursu un nodarbinātības jomā.

2. Fondu piešķirto finansējumu aprēķina attiecībā uz kopējām pamatotām izmaksām vai kopējiem valsts vai līdzvērtīgiem (valsts, reģiona vai vietējiem un Kopienas) izdevumiem jebkurai palīdzībai.

3. Fondu piešķirtajam finansējumam ir noteikti šādi ierobežojumi:

- a) maksimāli, 75 % no kopējām pamatotajām izmaksām un parasti vismaz 50 % no pamatotajiem valsts izdevumiem, ja pasākumus veic 1. mērķim atbilstošajos reģionos. Ja šie reģioni atrodas dalībvalstī, kas ir piekritīga Kohēzijas fondam, Kopienas finansējums var palielināties, maksimāli sasniedzot 80 % no kopējām pamatotajām izmaksām un līdz 85 % no kopējiem pamatotajiem izdevumiem visattālākajiem reģioniem un nomaļām Grieķijas salām, kas ir neizdevīgā stāvoklī sakarā ar lielo attālumu līdz tām;
- b) maksimāli 50 % no kopējām pamatotajām izmaksām un parasti vismaz 25 % no pamatotajiem valsts izdevumiem, ja pasākumus veic 2. un 3. mērķim atbilstošajos reģionos.

Ja investē firmās, fondu piešķirtajam finansējumam jābūt atbilstīgam palīdzības apjoma un apvienotās palīdzības ierobežojumiem, kā tas noteikts valsts palīdzības jomā.

4. Ja attiecīgā palīdzība ir saistīta ar kapitālieguldījumu, kas rada ienākumu, finansēšanu, fondu piešķirto finansējumu šiem kapitālieguldījumiem nosaka, ņemot vērā to raksturīgās īpašības,

ieskaitot kopējo pašfinansēšanas robežas lielumu, ko parasti gaida no attiecīgās kapitālieguldījumu grupas, izejot no makroekonomiskajiem apstākļiem, kādos šie kapitālieguldījumi izdarāmi, un fondu piešķirtā finansējuma rezultātā valsts budžetā neradot papildu grūtības.

Jebkurā gadījumā fondu piešķirtajam finansējumam nosaka šādus ierobežojumus:

- a) investējot infrastruktūrā, kas dod ievērojamus tīros ienākumus, finansējums nedrīkst pārsniegt:
 - i) 40 % no kopējām pamatotajām izmaksām reģionos, kas atbilst 1. mērķim, un ko drīkst palielināt ne vairāk kā par 10 % dalībvalstīs, kas ir piekritīgas Kohēzijas fondam,
 - ii) 25% no kopējām pamatotajām izmaksām 2. mērķa teritorijās,
 - iii) šīs likmes var palielināt finansējuma veidiem, kas nav saistīti ar tiešo palīdzību, ar noteikumu, ka šis palielinājums nepārsniedz 10 % no kopējām pamatotajām izmaksām;
 - b) investējot firmās, finansējums nedrīkst pārsniegt:
 - i) 35 % no kopējām pamatotajām izmaksām reģionos, kas atbilst 1. mērķim,
 - ii) 15 % no kopējām pamatotajām izmaksām reģionos, kas atbilst 2. mērķim,
 - iii) investējot mazos un vidējos uzņēmumos, šīs normas var palielināt finansējuma veidiem, kas nav saistīti ar tiešo palīdzību, ar noteikumu, ka šis palielinājums nepārsniedz 10 % no kopējām pamatotajām izmaksām.
5. Trešā un 4. punkta atsauces uz reģioniem un teritorijām, kas atbilst 1. un 2. mērķim, ir arī attiecināmas uz reģioniem vai teritorijām, kas saņem, no vienas puses, pārejas posma palīdzību, ievērojot 6. panta 1. punktu, un palīdzību, ievērojot 7. panta 4. punktu, un, no otras puses, attiecīgi ievērojot 6. panta 2. punktu.
6. Pasākumus, kurus veic pēc Komisijas ierosmes, kas minēta 22. pantā un 23. pantā, drīkst finansēt pēc likmes, kas ir 100 % no kopējām izmaksām. 23. pantā minētos pasākumus, ko veic Komisijas vārdā, finansē pēc likmes, kas sastāda 100 % no kopējām izmaksām.
7. Šā panta likmes piemēro tehniskās palīdzības pasākumiem attiecībā uz plānošanu un uz Kopienas iniciatīvām.

30. pants

Atbilstība prasībām

1. Izdevumiem attiecībā uz darbībām pienākas fondu finansējums tikai tad, ja šīs darbības ir daļa no attiecīgās palīdzības.
2. Izdevumiem nepienākas fondu piešķirtais finansējums, ja tos faktiski veicis palīdzības saņēmējs

pirms datuma, kad Komisija saņēma pieteikumu par palīdzības piešķiršanu. Šis datums ir sākumpunkts, lai noteiktu izdevumu atbilstību palīdzības piešķiršanas prasībām.

Galīgo datumu par izdevumu atbilstību prasībām nosaka lēmumā par fondu piešķirtā finansējuma sniegšanu. To saista ar galīgās palīdzības saņēmēja maksājumiem. To var pagarināt Komisija, saņemot pietiekami pamatotu dalībvalsts pieprasījumu saskaņā ar 14. un 15. pantu.

3. Prasībām atbilstīgiem izdevumiem piemēro attiecīgās valsts likumus, ja vien Komisija, pēc vajadzības, nenosaka vispārējas normas par izdevumu atbilstību prasībām saskaņā ar 53. panta 2. punktā minēto procedūru.
4. Dalībvalstis nodrošina to, ka darbība patur fondu piešķirto finansējumu tikai tad, ja šī darbība piecu gadu laikā pēc datuma, kad kompetentās valsts iestādes vai vadošās iestādes pieņēma lēmumu par fondu piešķirto finansējumu, nepiedzīvo būtiskas pārmaiņas:
 - a) kas skar tās būtību vai īstenošanas nosacījumus vai piešķir kādai firmai vai valsts iestādei nepamatotas priekšrocības un
 - b) kas izriet no izmaiņām kāda infrastruktūras elementa īpašumtiesību veidā vai ražošanas darbību pārtraukšanas, vai to pārvietošanas.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām šādām pārmaiņām. Kad šādas pārmaiņas notiek, piemēro 39. pantu.

II NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪŠANA

31. pants

Budžeta saistības

1. Kopiena uzņemas budžeta saistības, pamatojoties uz lēmumu sniegt fondu piešķirto finansējumu.
2. Saistības attiecībā uz palīdzību, ko paredzēts īstenot divu vai vairāku gadu laikā, parasti izpilda ik gadu. Pirmās saistības uzņemas, kad Komisija pieņem savu lēmumu par palīdzības apstiprināšanu. Turpmākās saistības parasti izpilda ik gadu līdz 30. aprīlim.

Komisija automātiski atsakās no jebkuras saistību daļas, kas nav izpildīta, veicot avansa maksājumu, vai kas nav nokārtota ar pienācīgu pieteikumu maksājuma saņemšanai, kā tas noteikts 32. panta 3. punktā, līdz otrā gada beigām pēc saistību gada vai, vajadzības gadījumā un saistībā ar attiecīgajām summām, pēc turpmākā Komisijas lēmuma, kas vajadzīgs, lai dotu atļauju kādam pasākumam vai darbībai, vai līdz termiņa beigām, kas noteikts 37. panta 1. punktā minētā nobeiguma ziņojuma nosūtīšanai; fondu piešķirtais finansējums šajā palīdzībā tiek samazināts par šo summu.

Terminš, kurā var automātiski uzteikt saistības, kā minēts otrajā daļā, neattiecas uz to saistību daļu, kas skar darbības, kuras noteiktajā saistību uzteikšanas datumā pakļautas tiesvedībai vai kuras tiek izskatītas administratīvās apelācijas kārtībā, un ko var atlikt, ja Komisija jau iepriekš saņēmusi informāciju, kurā minēti attiecīgās dalībvalsts iemesli, un uz Komisijas sniegtās informācijas pamata.

Jebkurā gadījumā, ja pastāv risks, ka saistības tiks automātiski uzteiktas, kā tas paredzēts otrā daļā, Komisija savlaicīgi informē dalībvalsti un maksātāju iestādi.

Ja šis nolikums stājas spēkā pēc 2000. gada 1. janvāra, otrajā daļā minēto automātiskās saistību uzteikšanas laiku pirmajām saistībām pagarina par tik mēnešiem, cik ir pagājuši no 2000. gada 1. janvāra līdz datumam, kad pieņemts 28. pantā minētais lēmums par fondu piešķirto finansējumu.

3. Palīdzībai, kas ilgst mazāk par diviem gadiem, fondu piešķirtā finansējuma kopējo summu atvēl, kad Komisija pieņem lēmumu sniegt fondu piešķirto finansējumu.

32. pants

Maksājumi

1. Komisija izmaksā fondu piešķirto finansējumu saskaņā ar attiecīgajām budžeta saistībām maksātājam iestādei, kā to nosaka 9. panta o) punktā.

Maksājumus nosūta visagrāk iestājušos saistību segšanai, kas uzņemtas, ievērojot 31. pantu.

Maksājumus var veikt avansa maksājumu, starpposma maksājumu veidā vai kā bilances maksājumus. Starpposma maksājumi un bilances maksājumi ir saistīti ar faktiski veiktiem izdevumiem, kuriem jāskaidro ar palīdzības saņēmēju veiktajiem maksājumiem, ko apstiprina apmaksātie fakturrēķini vai līdzvērtīgi pierādoši grāmatvedības dokumenti.

Atkarībā no pieejamiem līdzekļiem Komisija veic starpposma maksājumus ne vairāk kā divu mēnešu laikā pēc atbilstošā pieteikuma maksājuma saņemšanai, kā tas aprakstīts 3. punktā.

Maksātāja iestāde nodrošina to, ka palīdzības saņēmēji pēc iespējas ātrāk un pilnībā saņem sev no fondiem pienākošos finansējumus. Neveic atskaitījumus, atvilkumus un nemaksā nekādas citas nodevas, kas samazinātu šīs summas.

2. Līdz ar pirmo saistību uzņemšanos, Komisija veic avansa maksājumu maksātājam iestādei. Šis avansa maksājums sastāda 7 % no fondu piešķirtā finansējuma attiecīgajā palīdzībā. Faktiski to var sadalīt ne vairāk kā divu budžeta gadu garumā atkarībā no pieejamiem budžeta līdzekļiem.

Visu palīdzības laiku maksātāja iestāde izmanto avansa maksājumus, lai izmaksātu Kopienas finansējumu izdevumos, kas saistīti ar šo palīdzību. Visu vai daļu no avansa maksājuma, atkarībā no panākumiem palīdzības īstenošanā, maksātāja iestāde atmaksā Komisijai, ja pieteikums maksājuma saņemšanai nav nosūtīts Komisijai 18 mēnešu laikā pēc tās lēmuma sniegt fondu piešķirto finansējumu. Ja avansa maksājuma rezultātā uzkrājas procenti, maksātāja iestāde tos piešķir attiecīgajam palīdzības veidam.

3. Komisija veic starpposma maksājumus, lai atlīdzinātu faktiskos fondu izdevumus, kā to apstiprina

maksātāja iestāde. Šādus maksājumus veic jebkuras palīdzības līmenī un aprēķina saistībā ar pasākumiem programmas papildinājuma finansēšanas plānā. Tie ir atkarīgi no šādiem nosacījumiem:

- a) programmas papildinājums, kas ietver 18. panta 3. punktā norādīto informāciju, ir iesniegts Komisijai;
- b) jaunākais gada ziņojums par paveikto, kas ietver 37. pantā norādīto informāciju, ir nosūtīts Komisijai;
- c) palīdzības starpposma novērtējums, kas minēts 42. pantā, ja tā paredzēts, ir nosūtīts Komisijai;
- d) lēmumi, kurus ir pieņēmusi vadošā iestāde un Uzraudzības komiteja, atbilst fondu piešķirtā finansējuma kopsummai, kas piešķirta attiecīgajām prioritātēm;
- e) norādītajā laika posmā ir ievēroti visi no 34. panta 2. punktā minētajiem ieteikumiem vai dalībvalsts ir paziņojusi par iemesliem, kādēļ tā nav attiecīgi rīkojusies, ja šo ieteikumu mērķis ir novērst nopietnus trūkumus pārraudzības vai vadības sistēmā, kas grauj pienācīgu palīdzības finanšu pārvaldību; ir bijusi atbildes reakcija uz jebkuru pieprasījumu ieviest korekcijas, kā tas minēts 38. panta 4. punktā, ja šis pieteikums ir saistīts ar attiecīgo pasākumu vai pasākumiem;
- f) nav pieņemts lēmums apturēt maksājumus, kā tas paredzēts 39. panta 2. punkta pirmajā daļā, un Komisija nav pieņēmusi lēmumu uzsākt pārkāpumu tiesvedību Līguma 226. panta nozīmē attiecībā uz pasākumu (-iem), kas ir minētā pieteikuma pamatā.

Komisija nekavējoties informē dalībvalsti un maksātāju iestādi, ja nav izpildīts viens no šiem nosacījumiem un pieteikums maksājuma saņemšanai tādēļ nav pieņemams, un tām jāveic vajadzīgie pasākumi, lai glābtu situāciju.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iespēju robežās tās nodod Komisijai pieteikumus starpposma maksājumu saņemšanai paketēs trīs reizes gadā, pēdējo pieteikumu iesniedzot ne vēlāk kā 31. oktobrī.

Pieteikumos starpposma maksājumu saņemšanai katrai prioritātei nošķir izdevumus, kuri veikti reģionos un teritorijās, kas saņem pārejas posma palīdzību.

Apvienotie kopējie maksājumi, kas minēti 2. punktā un šajā daļā, kuri veikti saistībā ar palīdzību, nepārsniedz 95 % no fondu piešķirtā finansējuma šai palīdzībai.

4. Palīdzības bilances atlikumu atmaksā, ja:

- a) maksātāja iestāde sešu mēnešu laikā pēc maksājumu termiņa, kas noteikts lēmumā par fondu piešķirtā finansējuma sniegšanu, iesniedz Komisijai apstiprinātu paziņojumu par faktiski veiktajiem izdevumiem;
- b) nobeiguma ziņojums par īstenošanu ir iesniegts un to ir apstiprinājusi Komisija;
- c) dalībvalsts ir nosūtījusi Komisijai 38. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto paziņojumu.

5. Pēdējo bilances maksājumu vairs nedrīkst labot pēc dalībvalsts lūguma, ja maksātāja iestāde Komisijai nav nosūtījusi iesniegumu deviņu mēnešu laikā pēc pēdēja bilances maksājuma pārskaitīšanas.

6. Dalībvalstis izraugās iestādes, kam ir pilnvaras izsniegt 3. un 4. punktā minētos sertifikātus vai deklarācijas.
7. Katru gadu, ne vēlāk kā 30. aprīlī, dalībvalstis nosūta Komisijai precizētas prognozes par pieteikumiem maksājuma saņemšanai tekošajam gadam un prognozi nākamajam gadam.
8. Saskaņā ar šo noteikumu mērķiem Komisija nosaka attiecīgas maksājumu procedūras novatoriskajiem pasākumiem, kas minēti 22. pantā, un pasākumiem, kas minēti 23. pantā, un informē 48. līdz 51. pantā minētās komitejas.

33. pants

Eiro izmantošana

Komisijas lēmumos, saistībās un maksājumos izmanto un veic aprēķinus eiro saskaņā ar kārtību, ko nosaka Komisija atbilstīgi 53. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

IV SADAĻA

FONDU SNIEGTĀS PALĪDZĪBAS EFEKTIVITĀTE

I NODAĻA

UZRAUDZĪBA

34. pants

Pārvaldība, ko veic vadošā iestāde

1. Neskarot 8. panta 3. punktu, vadošā iestāde, kā tas noteikts 9. panta n) punktā, ir atbildīga par pārvaldības un palīdzības īstenošanas efektivitāti un pareizumu un jo īpaši par:
 - a) tādas sistēmas izveidošanu, kas vāc uzticamu finanšu un statistikas informāciju par palīdzības īstenošanu, lai uzraudzītu 36. pantā minētos rādītājus un veiktu novērtējumu atbilstoši 42. un 43. pantam; un par datu nosūtīšanu saskaņā ar vienošanos, kas panākta starp dalībvalsti un Komisiju, izmantojot, kur tas ir iespējams, datorizētas sistēmas, kas dod iespēju apmainīties datiem ar Komisiju, kā tas noteikts 18. panta 3. punkta e) apakšpunktā;
 - b) pielāgošanu saskaņā ar 3. punktu un programmas papildinājuma īstenošanu 18. panta 3. punkta nozīmē, neskarot 35. pantu;

- c) gada ziņojuma par izpildi sastādīšanu un, kad saņemts apstiprinājums no Uzraudzības komitejas, tā iesniegšanu Komisijai;
- d) to, ka sadarbībā ar Komisiju un dalībvalsti tiek sastādīts 42. pantā minētais starpposma novērtējums;
- e) to, ka institūcijām, kas piedalās palīdzības pārvaldībā un īstenošanā, tiek nodrošināta atsevišķa grāmatvedības sistēma vai atbilstošs norēķinu kods visiem darījumiem, kas saistīti ar šo palīdzību;
- f) to, ka tiek nodrošināts palīdzības finansēto darbību pareizums, jo īpaši, ieviešot iekšējo kontroli saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem un reaģējot uz jebkuriem novērojumiem vai pieprasījumiem ieviest koriģējošus pasākumus, kas pieņemti, ievērojot 38. panta 4. punkta pirmo daļu, vai uz ieteikumiem ieviest grozījumus ievērojot šā panta 2. punktu atbilstīgi šo pantu noteikumiem;
- g) to, ka tiek nodrošināta atbilstība Kopienas politikai, kā to paredz 12. pants; saistībā ar Kopienas noteikumu piemērošanu par valsts līgumu piešķiršanu, paziņojumos, ko nosūta publicēšanai "Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī" atzīmē tos projektus, attiecībā uz kuriem ir pieprasīta vai sniegta fondu piešķirtais finansējums;
- h) atbilstību saistībām, kas attiecas uz 46. pantā minēto informāciju un publicitāti.

Neskarot šā nolikuma noteikumus, vadošā iestāde, veicot savus uzdevumus, rīkojas pilnīgi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu.

2. Katru gadu, kad tiek iesniegts 37. pantā minētais gada ziņojums par izpildi, Komisija un vadošā iestāde izvērtē galvenos iepriekšējā gada sasniegumus saskaņā ar kārtību, kuru nosaka pēc vienošanās ar dalībvalsti un attiecīgo vadošo iestādi.

Pēc šā pārskata Komisija var sniegt atsaukumi dalībvalstij un vadošajai iestādei. Dalībvalsts informē Komisiju par rīcību, kas izriet no šīs atsauksmes. Ja pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija uzskata, ka veiktie pasākumi nav pietiekami, tā var ieteikt dalībvalstij un vadošajai iestādei veikt pielāgojumus, lai uzlabotu palīdzības uzraudzības efektivitāti vai pārvaldības kārtību, vienlaicīgi minot šādu ieteikumu iemeslus. Saņemot šādus ieteikumus, vadošā iestāde pēc tam apliecina, kādus pasākumus tā veikusi, lai uzlabotu uzraudzības vai pārvaldības kārtību, vai paskaidro, kāpēc tā neko nav darījusi.

3. Pēc Uzraudzības komitejas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas vadošā iestāde pielāgo programmas papildinājumu, nemainot fondu piešķirtā finansējuma kopsummu, kas ir piešķirta attiecīgajām prioritātēm, ne arī to konkrētiem mērķiem. Pēc apstiprināšanas Uzraudzības komitejā tā mēneša laikā ziņo Komisijai par pielāgojumiem.

Par visiem grozījumiem, kas skar kādus elementus lēmumā par fondu piešķirto finansējumu, lemj Komisija, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, četru mēnešu laikā pēc Uzraudzības komitejas apstiprinājuma saņemšanas.

35. pants

Uzraudzības komitejas

1. Jebkuru Kopienas atbalsta shēmu vai vienotu plānošanas dokumentu un jebkuru darbības

programmu pārrauga Uzraudzības komiteja.

Uzraudzības komitejas izveido dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi pēc konsultācijām ar partneriem. Partneri veicina līdzsvarotu sieviešu un vīriešu līdzdalību.

Uzraudzības komitejas izveido ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc lēmuma par fondu piešķirto finansējumu.

Uzraudzības komitejas darbojas dalībvalsts pakļautībā un i tās jurisdikcijā.

2. Komisijas pārstāvis un, vajadzības gadījumā, arī EIB pārstāvis, piedalās Uzraudzības komitejas darbā padomdevēja statusā.

Uzraudzības komiteja sastāda savu reglamentu, ievērojot attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu, un saskaņo to ar vadošo iestādi.

Principā Uzraudzības komiteju vada dalībvalsts vai vadošās iestādes pārstāvis.

3. Uzraudzības komiteja pārliecinās par palīdzības efektivitāti un īstenošanas kvalitāti. Šā iemesla dēļ:

- a) ievērojot 15. pantu, tā apstiprina vai pielāgo programmas papildinājumu, ieskaitot fiziskos un finanšu rādītājos, kas izmantojami palīdzības uzraudzībā. Pirms jebkuru tālāku pielāgojumu veikšanas, jāsaņem tās apstiprinājums;

- b) tā izskata un apstiprina kritērijus, izvēloties darbības, kuras attiecībā uz katru pasākumu finansē sešu mēnešu laikā pēc palīdzības apstiprināšanas;

- c) tā periodiski izvērtē panākumus, kas gūti, īstenojot konkrētus palīdzības mērķus;

- d) tā pārbauda izpildes rezultātus, jo īpaši mērķu, kas nosprausti dažādiem pasākumiem, īstenošanu un starpposma novērtējumu, kas minēts 42. pantā;

- e) tā izskata un apstiprina gada un nobeiguma ziņojumu par izpildi, pirms tos nosūta Komisijai;

- f) tā izskata un apstiprina jebkuru priekšlikumu veikt grozījumus Komisijas lēmumā par fondu piešķirto finansējumu;

- g) jebkurā gadījumā, tā var ierosināt vadošajai iestādei veikt jebkurus pielāgojumus vai palīdzības pārbaudi, kas varētu nodrošināt 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu vai uzlabot palīdzības pārvaldību, ieskaitot -attiecībā uz finanšu pārvaldīšanu. Jebkuriem pielāgojumiem, kas skar palīdzību, jābūt saskaņā ar 34. panta 3. punktu.

36. pants

Uzraudzības rādītāji

1. Vadošā iestāde un Uzraudzības komiteja veic uzraudzību, pamatojoties uz fiziskiem un finanšu rādītājiem, kas noteikti darbības programmā, vienotajā plānošanas dokumentā vai programmas papildinājumā. Izstrādājot rādītājus, tām būtu jāņem vērā Komisijas publicētie metodoloģiskie norādījumi un saraksti ar rādītāju paraugiem, kā arī intervences jomu iedalījums, ko Komisija

grasās piedāvāt vienlaicīgi ar šā nolikuma stāšanos spēkā. Šie rādītāji attiecīgi ir saistīti ar attiecīgās palīdzības īpašo raksturu, tās mērķiem un sociālekonomisko, strukturālo un apkārtējās vides stāvokli attiecīgajā dalībvalstī un tās reģionos, un ņem vērā, vajadzības gadījumā, to, ka daži reģioni un teritorijas saņem pārejas posma palīdzību. Šie rādītāji ietver jo īpaši tos rādītājus, ko izmanto, piešķirot 44. pantā minēto rezervi.

2. Šie rādītāji konkrētajai palīdzībai norāda uz:

- a) pasākumu un prioritāšu konkrētajiem mērķiem, kas, ja iespējams, izsakāmi skaitļos, un to savstarpējo atbilstību;
- b) palīdzības pakāpi, kas sasniegta praktiskas īstenošanas nozīmē, rezultātiem un, tiklīdz tas ir iespējams, uz tās efektu attiecīgajā (prioritātes vai pasākuma) līmenī;
- c) finansēšanas plāna attīstību.

Ja palīdzības specifika to pieļauj, statistikas datus sadala pēc dzimuma piederības un pēc palīdzības saņēmēju uzņēmumu lieluma.

3. Finanšu un panākumu rādītājiem jābūt tādiem, lai lielākajiem projektiem varētu atsevišķi uzrādīt informāciju, kas ir izklāstīta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos.

37. pants

Gada un nobeiguma ziņojumi par izpildi

1. Daudzgadīgas palīdzības gadījumā vadošā iestāde sešu mēnešu laikā pēc katra pilna kalendārā darba gada beigām iesniedz Komisijai gada ziņojumu par izpildi, kā to paredz 34. panta 1. punkta c) apakšpunkts. Nobeiguma ziņojumu Komisijai iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izdevumiem noteiktā galīgā datuma.

Par visu palīdzību, kas īstenota laika posmā, kas ir īsāks par diviem gadiem, vadošā iestāde Komisijai iesniedz tikai nobeiguma ziņojumu. To iesniedz sešu mēnešu laikā pēc pēdējā maksājuma, ko veikusi maksātāja iestāde.

Pirms ziņojuma nosūtīšanas Komisijai, to izskata un apstiprina Uzraudzības komiteja.

Kad Komisija ir saņēmusi gada ziņojumu par izpildi, tā divu mēnešu laikā paziņo, ja ziņojums tiek uzskatīts par neapmierinošu, norādot iemeslus; citādi tiek uzskatīts, ka ziņojums ir pieņemts. Attiecībā uz nobeiguma ziņojumu Komisija sniedz atbildi piecu mēnešu laikā pēc ziņojuma saņemšanas.

2. Visi gada un nobeiguma ziņojumi par izpildi ietver šādu informāciju:

- a) jebkuras izmaiņas vispārējos apstākļos, kam ir sakars ar palīdzības īstenošanu, jo īpaši galvenajās sociālekonomiskajās tendencēs, izmaiņas valsts, reģionālajā vai kādas nozares politikā vai 9. panta c) punktā minētajās nostādnēs un, vajadzības gadījumā, to ietekme uz dažādu fondu sniegtās palīdzības savstarpējo saskaņotību, kā arī saskaņotība starp fondu un citu finanšu iestāžu sniegto palīdzību;

b) panākumi, kas gūti, īstenojot katra fonda prioritātes un veicot pasākumus saistībā ar to konkrētiem mērķiem, ja un kad vien iespējams, attiecīgajā (prioritātes vai pasākuma) līmenī izsakot skaitļos 36. pantā minētos fiziskos rādītājus, rezultātu un ietekmes rādītājus;

c) palīdzības finanšu nodrošinājums, aprēķinot katram pasākumam kopējos faktiskos izdevumus, ko izmaksājusi maksātāja iestāde, un sniedzot kopējo Kopienas veikto maksājumu uzskaiti, kā arī aprēķinot 36. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos finanšu rādītājus; finanšu nodrošinājumu teritorijās, kas saņem pārejas posma palīdzību, norāda atsevišķi attiecībā uz katru prioritāti; ELVGF Garantiju nodaļas sniegto finanšu nodrošinājumu attiecībā uz Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā minētajiem pasākumiem norāda kā kopējo finanšu nodrošinājuma summu;

d) vadošās iestādes un Uzraudzības komitejas pasākumi, nodrošinot īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

i) uzraudzība, finanšu kontrole un novērtēšana, ieskaitot datu vākšanas pasākumus,

ii) jebkuru būtisku problēmu, kas radušās, vadot palīdzību un veicot pasākumus, ieskaitot atbildes rīcību uz ieteikumiem veikt pielāgojumus, ievērojot 34. panta 2. punktu, vai ierosinājumiem veikt korekcijas, ievērojot 38. panta 4. punktu, apkopojums,

iii) tehniskās palīdzības izmantojums,

iv) pasākumus palīdzības publicitātes nodrošināšanai saskaņā ar 46. pantu;

e) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas politikai, kā to paredz 12. pants, un lai nodrošinātu visas Kopienas struktūrpalīdzības koordināciju, kā minēts 17. panta 1. punktā un 19. panta 2. punkta otrā daļā;

f) vajadzības gadījumā - atsevišķā iedaļā - lielāko projektu panākumi un finansējums, un vispārējās dotācijas.

II NODAĻA

FINANŠU KONTROLE

38. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Neierobežojot Komisijas pienākumu īstenot Eiropas Kopienų vispārējo budžetu, dalībvalstis pirmām kārtām uzņemas atbildību veikt palīdzības finanšu kontroli. Šim nolūkam to veiktie pasākumi ietver:

a) pārbaudi par to, vai ir iedibināts vadības un kontroles mehānisms un vai to izmanto tā, lai nodrošinātu Kopienas fondu efektīvu un pareizu izmantošanu;

b) Komisijas nodrošināšanu ar šā mehānisma aprakstu;

c) to, ka tiek nodrošināta palīdzības vadība saskaņā ar visiem attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un , ka fondi, kas tiek nodoti dalībvalstu rīcībā, tiek izmantoti saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem;

- d) apliecinājumu tam, ka izdevumu deklarācijas, ko iesniedz Komisijai, ir precīzas un nodrošina to, ka tās sastāda, izmantojot grāmatvedības sistēmas, kas pamatotas uz pārbaudāmiem attaisnojošiem dokumentiem;
- e) pārkāpumu nepieļaušanu, atklāšanu un novēršanu, paziņošanu par tiem Komisijai saskaņā ar noteikumiem, un Komisijas informēšanu par administratīviem un tiesas procesiem;
- f) kad attiecīgais palīdzības projekts ir noslēdzies, Komisijas iepazīstināšanu ar paziņojumu, ko sastāda fiziska persona vai iestāde, kas savā darbā ir neatkarīga no izraudzītās vadošās iestādes. Šajā paziņojumā apkopo iepriekšējo gadu pārbaūžu slēdzienus, izvērtē pieteikuma pamatotību par galīgās bilances maksājumu un izdevumu galīgā sertifikāta un tur aprakstīto darījumu likumību un pareizumu. Dalībvalstis var pievienot šim sertifikātam savu viedokli, ja uzskata to par nepieciešamu;
- g) sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu Kopienas fondu izmantošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- h) jebkādu zaudējumu, kas radušies atklāta pārkāpuma rezultātā, atlīdzināšanu un, vajadzības gadījumā, procentu iekasēšanu par kavētiem maksājumiem.

2. Komisija, būdama atbildīga par Eiropas Kopienų vispārējā budžeta īstenošanu, rūpējas par to, lai dalībvalstīs sekmīgi darbotos vadības un kontroles sistēmas, kas nodrošina efektīvu un pareizu Kopienų fondu izlietojumu.

Šā iemesla dēļ, neierobežojot tās pārbaudes, ko veic dalībvalstis saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisijas amatpersonas vai darbinieki, saskaņā ar nosacījumiem, kuriem piekrīt dalībvalsts attiecībā uz 3. punktā izklāstīto sadarbību, veic pārbaudes uz vietas, ieskaitot pārbaudes izlases kārtā, fondu finansētās darbības, kā arī vadības un kontroles sistēmas, par to brīdinot vismaz vienu darbdienu iepriekš. Komisija brīdina attiecīgo dalībvalsti, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai darbinieki drīkst piedalīties šajās pārbaudēs.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai apstiprinātu viena vai vairāku darījumu pareizumu. Komisijas amatpersonas vai darbinieki drīkst piedalīties šajās pārbaudēs.

3. Komisija un dalībvalstis, uz divpusēju administratīvu vienošanos pamata, sadarbojas, lai saskaņotu pārbaūžu plānus, metodes un izpildi, palielinot to lietderību. Tās nekavējoties apmainās ar veikto pārbaūžu rezultātiem.

Vismaz vienreiz gadā, katrā ziņā pirms gada ziņojuma, ko paredz 34. panta 2. punkts, izskata un izvērtē:

- a) dalībvalsts un Komisijas veikto pārbaūžu rezultātus;
- b) jebkuras atsauksmes no citu valstu vai Kopienų kontroles iestādēm vai institūcijām;
- c) pamanīto pārkāpumu finansiālās sekas, veiktos vai veicamos pretpasākumus, lai tās labotu un, ja nepieciešams, izmaiņas vadības un kontroles sistēmās.

4. Pēc šīs pārbaudes un novērtējuma, neierobežojot pasākumus, ko tūlīt veic dalībvalsts, kā to paredz šis un 39. pants, Komisija var izteikt piezīmes, jo īpaši attiecībā uz atklāto pārkāpumu finansiālajām sekām. Šīs piezīmes adresē dalībvalstij un attiecīgajai vadības iestādei, uz kuru

attiecas konkrētā palīdzība. Šīm piezīmēm, ja nepieciešams, pievieno lūgumu veikt koriģējošus pasākumus, lai likvidētu pamanītās nepilnības vadībā un novērstu atklātos pārkāpumus, kas vēl nav izlaboti. Dalībvalstij dod iespēju atbildēt uz šīm piezīmēm.

Pēc dalībvalsts atbildes vai, atbildei izpaliekot, Komisija izdara secinājumus, dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus līdz noteiktam termiņam, atbilstīgi Komisijas prasībām un informējot Komisiju par paveikto.

5. Neskarot šo pantu, Komisija pēc pienācīgas pārbaudes var apturēt visus starpposma maksājumus vai to daļu, ja tā konstatē, ka attiecīgie izdevumi ir saistīti ar nopietniem pārkāpumiem, kas līdz šim nav novērsti, un ir steidzīgi jārikojas. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par šo rīcību un tās iemesliem. Ja pēc pieciem mēnešiem apturēšanas iemesli vēl pastāv vai attiecīgā dalībvalsts nav paziņojusi Komisijai, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai novērstu šo nopietno pārkāpumu, piemēro 39. pantā izklāstītos noteikumus.
6. Trīs gadu laikā pēc galīgā bilances maksājuma, ko veic Komisija attiecībā uz jebkuru palīdzību, ja divpusējā administratīvā vienošanās neparedz citādi, atbildīgās iestādes saglabā visus izdevumus attaisnojošos dokumentus (oriģinālus vai kopijas uz vispāratzītiem informācijas nesējiem, kuru atbilstība oriģinālam ir apliecināta) un kvītis saistībā ar šo palīdzību, lai tās būtu pieejamas Komisijai. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedība vai pienācīgi motivēts Komisijas pieprasījums.

39. pants

Labojumi finansējumā

1. Dalībvalstis, pirmām kārtām, ir atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu, rīkojoties saskaņā ar faktiem par jebkurām nozīmīgām izmaiņām, kas ietekmē palīdzības īstenošanas un pārraudzības raksturu vai nosacījumus, kā arī rada nepieciešamību pēc labojumiem finansējumā.

Dalībvalsts veic pieprasītos labojumus finansējumā saistībā ar atsevišķiem vai atkārtotiem pārkāpumiem.

Labojumi, ko veic dalībvalsts, izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas finansējuma atcelšana. Tādējādi atbrīvojušos Kopienas fondus dalībvalsts var atkārtoti izmantot attiecīgajai palīdzībai atbilstīgi kārtībai, kuru nosaka, ievērojot 53. panta 2. punktu.

2. Ja pēc nepieciešamo pārbažu pabeigšanas Komisija secina, ka:
 - a) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 1. pantu vai
 - b) darbība vai daļa no tās ne pilnībā, ne daļēji neattaisno fondu piešķirto finansējumu, vai
 - c) vadības vai kontroles sistēmā ir nopietni trūkumi, kas var novest pie regulāriem pārkāpumiem,

Komisija aptur attiecīgos starpposma maksājumus un, norādot iemeslus, pieprasa dalībvalstij sniegt paskaidrojumus un, kur tas ir nepieciešams, veikt labojumus noteiktā laika posmā.

Ja dalībvalsts iebilst pret Komisijas izteiktajām piezīmēm, Komisija uzaicina dalībvalsti uz noklausīšanos, kurā abu pušu sadarbībā, kas balstās uz partnerības principiem, cenšas panākt vienošanos attiecībā uz šīm piezīmēm un no tām izrietošajiem secinājumiem.

3. Beidzoties Komisijas noteiktajam termiņam, ja nav panākta vienošanās un dalībvalsts nav izdarījusi labojumus, kā arī ņemot vērā jebkurus dalībvalsts paskaidrojumus, trīs mēnešu laikā Komisija var nolemt:

a) samazināt 32. panta 2. punktā minēto avansa maksājumu vai

b) izdarīt vajadzīgos labojumus finansējumā, pilnībā vai daļēji anulējot fondu piešķirto finansējumu šai palīdzībai.

Komisija, lemjot par labojumu summu, saskaņā ar proporcionalitātes principu ņem vērā pārkāpuma vai izmaiņu veidu, kā arī dalībvalsts vadības vai kontroles sistēmā konstatēto trūkumu apmērus un to finansiālās sekas.

Ja tā nenolemj rīkoties atbilstoši a) vai b) apakšpunktam, starpposma maksājumu apturēšana tūlīt zaudē spēku.

4. Jebkuru nepamatoti saņemtu un atlīdzināmu summu atmaksā Komisijai kopā ar procentiem par kavēto maksājumu.

5. Šo pantu piemēro, neskarot 32. pantu.

III NODAĻA

VĒRTĒŠANA

40. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Lai noteiktu Kopienas struktūrpalīdzības efektivitāti, veic tās *ex ante*, starpposma un *ex post* vērtēšanu, ar nolūku noskaidrot, kā tā ietekmē 1. pantā nospraustos mērķus un analizēt tās ietekmi uz konkrētām struktūras problēmām.

2. Fondu darbības efektivitāti nosaka, izmantojot šādus kritērijus:

a) to vispārēja ietekme uz Līguma 158. pantā izklāstītajiem mērķiem un, jo īpaši Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana;

b) attīstības plānos piedāvāto, kā arī Kopienas atbalsta shēmā un katrā palīdzības projektā iekļauto prioritāšu ietekme.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija mobilizē attiecīgos līdzekļus un vāc nepieciešamos datus, lai nodrošinātu to, ka šo vērtēšanu veic visefektīvākajā veidā. Šajā sakarā vērtēšanai izmanto daudzpusīgas sīkas ziņas, ko iegūst, veicot uzraudzību, vajadzības gadījumā papildinot tās ar informāciju, kas savākta, lai uzlabotu to nozīmīgumu.

Pēc dalībvalstu vai Komisijas ierosmes, iepriekš informējot attiecīgo dalībvalsti, vajadzības gadījumā var uzsākt papildu vērtēšanu kādā jautājumā, lai iegūtu pārmantojamu pieredzi.

4. Pēc pieprasījuma vērtēšanas rezultātus dara zināmus atklātībai. Attiecībā uz vērtēšanas rezultātiem, ko paredz 42. pants, ir jāsaņem Uzraudzības komitejas piekrišana saskaņā ar katras dalībvalsts institucionālo kārtību.

5. Vērtēšanas procedūras ir izklāstītas Kopienas atbalsta shēmās un palīdzības veidos.

41. pants

Ex ante novērtējums

1. *Ex ante* novērtējuma mērķis ir radīt pamatu attīstības plānu sagatavošanai, kurā ietilpst arī palīdzības un programmas papildinājums.

Ex ante vērtējums ir to iestāžu pienākums, kas ir atbildīgas par plānu, palīdzības un programmas papildinājuma sagatavošanu.

2. Plānu un palīdzības projektu sagatavošanai *ex ante* novērtējums ietver attiecīgās dalībvalsts, reģiona vai kāda sektora stipro un vājo pušu un potenciālo iespēju analīzi. Ievērojot 40. panta 2. punkta a) apakšpunktā uzskaitītos kritērijus, vērtē izraudzītās stratēģijas un mērķu atbilstību attiecīgo reģionu vai teritoriju īpatnībām, ieskaitot demogrāfiskajām tendencēm, kā arī plānoto darbības prioritāšu gaidāmo efektu, izsakot skaitļos to konkrētos mērķus, kur tas ir iespējams, un salīdzinot tos ar sākotnējo stāvokli.

Ex ante vērtējumā ņem vērā, cita starpā, konkurētspējas un jaunievedumu, mazo un vidējo uzņēmumu, nodarbinātības stāvokli un situāciju darba tirgū, ņemot vērā Eiropas nodarbinātības stratēģiju, vides aizsardzību, kā arī vīriešu un sievietes līdztiesību, un jo īpaši ietver:

- a) sociālās un ekonomiskās situācijas *ex ante* novērtējumu, kas skar galvenokārt darba tirgus tendences valstī, ieskaitot reģionos ar īpaši nopietnām nodarbinātības problēmām, kā arī vispārējo stratēģiju cilvēkresursu attīstības jomā un veidu, kādā šī stratēģija ir saistīta ar valsts nodarbinātības stratēģiju, kā tas ir noteikts valsts rīcības plānā;

- b) apkārtējās vides stāvokļa *ex ante* novērtējumu attiecīgajā reģionā, jo īpaši tajās apkārtējās vides jomās, kuras, iespējams, ievērojami skars palīdzība; priekšnoteikumus vides aspekta iekļaušanai palīdzībā un, ciktāl tas atbilst jau esošajiem valsts, reģionālajiem un vietējiem īstermiņa un ilgtermiņa mērķiem (piemēram, vides apsaimniekošanas plāni); kārtību, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem attiecībā uz vidi. *Ex ante* novērtējums sniedz apkārtējās vides stāvokļa raksturojumu,

cik vien iespējams - kvantitatīvu, kā arī izvērtē stratēģijas un palīdzības gaidāmo ietekmi uz apkārtējās vides stāvokli;

c) *ex ante* situācijas novērtējumu no vīriešu un sieviešu līdztiesības viedokļa, ņemot vērā iespējas darba tirgū un attieksmi darbā, ieskaitot konkrētus ierobežojumus katrai grupai; izvēlētās stratēģijas un palīdzības gaidāmā efekta novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz sieviešu un vīriešu iekļaušanos darba tirgū, izglītību un profesionālo sagatavošanu, sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā un ģimenes un darba dzīves saskaņošanu.

Ex ante vērtējumā pārbauda piedāvāto īstenošanas un uzraudzības pasākumu lietderību, atbilstību Kopienas politikai un to, kādā mērā tiek ievēroti 10. panta 3. punktā minētie norādījumi.

Šajā vērtējumā ņem vērā iepriekšējo plānošanas posmu novērtējuma rezultātus.

3. Programmas papildinājumā ietvertu pasākumu novērtējums norāda uz atbilstību attiecīgo prioritāšu mērķiem, kvantitatīvi raksturo to konkrētos mērķus, kad prioritātes to pieļauj, un pēc tam pārbauda atlases kritēriju piemērotību, kā tas paredzēts saskaņā ar 35. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

42. pants

Starpposma novērtējums

1. Veicot starpposma novērtējumu, paturot prātā *ex ante* novērtējumu, apskata palīdzības sākotnējos rezultātus, to nozīmi un to, cik tāl ir sasniegti mērķi. Tāpat izvērtē finanšu līdzekļu izmantojumu, kā arī uzraudzības un īstenošanas norisi.
2. Starpposma novērtējumu veic un par to ir atbildīga vadošā iestāde sadarbībā ar Komisiju un dalībvalsti. Tas skar jebkuru Kopienas atbalsta shēmu un jebkuru palīdzību. To veic neatkarīgs eksperts, tā rezultātus iesniedz Kopienas atbalsta shēmas vai attiecīgās palīdzības Uzraudzības komitejai saskaņā ar 35. panta 3. punktu un pēc tam nosūta Komisijai parasti trīs gadus pēc Kopienas atbalsta shēmas vai palīdzības pieņemšanas, bet ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī, lai to pārskatītu, kā tas minēts 14. panta 2. punktā.
3. Komisija izskata novērtējuma atbilstību un kvalitāti, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts partnerībā iepriekš noteiktajiem kritērijiem, lai novērtētu palīdzību un piešķirtu 44. pantā minēto rezervi.
4. Turpinot starpposma novērtējumu, to papildina ar jaunākiem datiem par katru Kopienas atbalsta shēmu un palīdzību un pabeidz ne vēlāk kā 2005. gada 31. decembrī, lai sagatavotu turpmākās palīdzības darbības.

*43. pants****Ex post* novērtējums**

1. Pamatojoties uz jau esošajiem novērtējuma rezultātiem, *ex post* novērtējums skar resursu izmantošanu, kā arī palīdzības efektivitāti un lietderību un tās ietekmi, un ļauj izdarīt secinājumus attiecībā uz ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Tas skar faktorus, kas sekmē palīdzības īstenošanas panākumus vai neveiksmes, kā arī panākumus un rezultātus, ieskaitot to noturību.
2. Par *ex post* novērtējumu ir atbildīga Komisija sadarbībā ar dalībvalsti un vadošo iestādi. Tas skar palīdzību, un to veic neatkarīgi eksperti. To pabeidz ne vēlāk kā trīs gadus pēc plānošanas posma beigām.

IV NODAĻA

AR IZPILDI SAISTĪTĀ REZERVE*44. pants***Ar izpildi saistītās rezerves piešķiršana**

1. Katra dalībvalsts ciešā saziņā ar Komisiju katra mērķa ietvaros un ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī izvērtē visu savu darbības programmu vai vienoto plānošanas dokumentu izpildi pamatojoties uz ierobežotu uzraudzības rādītāju skaitu, kas atspoguļo efektivitāti, realizāciju un finanšu nodrošinājumu, un novērtē starpposma rezultātus attiecībā uz tās konkrētiem sākotnējiem mērķiem.

Par šiem rādītājiem lemj dalībvalsts ciešā saziņā ar Komisiju, ņemot vērā visu vai daļu no norādošā rādītāju saraksta, ko piedāvā Komisija un kas ir kvantitatīvi novērtēti jau esošajos gada ziņojumos par izpildi, kā arī starpposma novērtējuma ziņojumā. Dalībvalstis ir atbildīgas par to izmantošanu.

2. Starpposmā un ne vēlāk kā 2004. gada 31. martā Komisija ciešā saziņā ar attiecīgajām dalībvalstīm, saskaņā ar katru mērķi, pamatojoties uz katras dalībvalsts priekšlikumiem, ņemot vērā tās institucionālās īpatnības un tām atbilstošo plānošanu, piešķir 7. panta 5. punktā minēto saistību asignējumu darbības programmām vai vienotajiem plānošanas dokumentiem vai prioritātēm, kas tiek uzskatītas par veiksmīgām. Darbības programmas vai vienotos plānošanas dokumentus pielāgo saskaņā ar 14. un 15. pantu.

V SADAĻA

ZIŅOJUMI UN PUBLICITĀTE

45. pants

Ziņojumi

1. Ievērojot Līguma 159. pantu, Komisija ik pēc trim gadiem iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par panākumiem, tiecoties pēc ekonomiskas un sociālas kohēzijas, un par fondu, Kohēzijas fonda, EIB un citu finanšu iestāžu piešķirto finansējumu šajā sakarā. Šajā ziņojumā jo īpaši izskata:
 - a) panākumus, tiecoties pēc ekonomiskas un sociālas kohēzijas, ieskaitot sociālekonomisko stāvokli reģionos un jebkuras pamanītās izmaiņas, kā arī tiešo kapitālieguldījumu plūsmu analīzi un to ietekmi uz Kopienas nodarbinātības stāvokli;
 - b) fondu, Kohēzijas fonda, EIB un citu finanšu iestāžu lomu, kā arī pārējo Kopienas un valstu politikas ietekmi šā procesa īstenošanā;
 - c) jebkurus priekšlikumus attiecībā uz Kopienas pasākumiem un politiku, kas būtu jāpielāgo, lai stiprinātu ekonomisku un sociālu kohēziju.

2. Līdz katra gada 1. novembrim Komisija nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šā nolikuma izpildi iepriekšējā gadā. Šajā ziņojumā jo īpaši apskata:
 - a) katra fonda darbību, to budžeta līdzekļu izlietojumu un palīdzības koncentrēšanu, citu finanšu iestāžu piesaistīšanu, par ko atbildīga Komisija, un to līdzekļu koncentrēšanu; šis apskats ietver:
 - ikgadēju atvēlēto un piešķirto asignējumu sadalījumu pēc dalībvalstīm attiecībā uz katru fondu, ieskaitot Kopienas iniciatīvas,
 - ikgadēju novatorisku pasākumu un tehniskās palīdzības novērtējumu;
 - b) fondu palīdzības koordināciju sava starpā un ar EIB un citu pastāvošo finanšu iestāžu sniegto palīdzību;
 - c) 42. pantā minēto novērtējumu rezultātus, tiklīdz tie ir pieejami, norādot jebkuras izmaiņas palīdzībā, un 43. pantā minēto novērtējumu rezultātus, kā arī fondu veikto pasākumu atbilstību Kopienas politikas nostādnēm, kas minētas 12. pantā;
 - d) sarakstu ar lielākajiem projektiem, kurus atbalstījuši fondi;
 - e) pārbauci, ko veikusi Komisija saskaņā ar 38. panta 2. punktu un no tām izrietošām mācībām, ieskaitot norādes uz reģistrēto pārkāpumu skaitu, attiecīgajām summām un labojumiem finansējumā, kas izdarīti sakarā ar 39. panta 2. punktu;
 - f) informāciju par komiteju atzinumiem, kas sniegti saskaņā ar 48. līdz 51. pantu.

*46. pants***Informācija un publicitāte**

1. Konsultācijās, kā tas minēts 15. panta 1. punktā, dalībvalstis nodrošina attīstības plāniem publicitāti.
2. Neskarot 23. panta 1. punktu, vadošā iestāde ir atbildīga par publicitātes nodrošināšanu projektam, īpaši informējot:
 - a) iespējamās palīdzības saņēmējus, tirdzniecības un profesionālās organizācijas, ekonomiskos un sociālos partnerus, institūcijas, kas veicina vīriešu un sieviešu līdztiesību, un attiecīgās nevalstiskas organizācijas par iespējām, ko paver šī palīdzība;
 - b) plašu sabiedrību par Kopienas lomu attiecīgajā palīdzībā un tās rezultātiem.
3. Dalībvalstis apspriežas ar Komisiju un saskaņā ar 37. panta 2. punktu katru gadu informē to par jaunajām iniciatīvām saistībā ar šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem mērķiem.

VI SADAĻA

KOMITEJAS*47. pants***Vispārīgi noteikumi**

1. Šā nolikuma izpildē Komisijai palīdz četras komitejas:
 - a) Reģionu attīstības un konversijas komiteja;
 - b) Komiteja, kas izveidota, ievērojot Līguma 147. pantu;
 - c) Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja;
 - d) Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja.
2. Ja 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā minētās komitejas darbojas kā konsultatīvās komitejas, ievērojot attiecīgi 48., 50. un 51. pantu, piemēro šādu procedūru:

- Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai paredzētā pasākuma projektu,
- komiteja sagatavo savu atzinumu par šo projektu priekšsēdētāja noteiktā termiņā atkarībā no jautājuma steidzamības, vajadzības gadījumā jautājumu var likt uz balsošanu,
- komitejas viedokļus protokolē; turklāt katrai dalībvalstij ir tiesības pieprasīt, lai tās viedokli iekļautu protokolā,
- Komisija maksimāli ievēro komitejas sniegtos atzinumus. Tā informē komiteju par to, kādā veidā ievēro tās atzinumus.

3. Ja 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā minētās komitejas darbojas kā pārvaldības komitejas, attiecīgi ievērojot 48., 50. un 51. pantu, piemēro šādu procedūru:

- Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai paredzētā pasākuma projektu,
- komiteja nāk klajā ar savu atzinumu par šo projektu priekšsēdētāja noteiktā termiņā atkarībā no izskatāmā jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kā tas noteikts Līguma 205. panta 2. punktā gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmumi pēc Komisijas priekšlikuma. Kad jautājumu liek uz balsošanu komitejā, dalībvalsts pārstāvju balsis vērtē, kā tas paredzēts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso,
- Komisija pieņemtos pasākumus veic tūlīt.

Tomēr, ja tie nesaskan ar komitejas sniegto atzinumu, Komisija par to uzreiz paziņo Padomei. Šajā gadījumā:

- Komisija var atlikt paredzētā pasākuma veikšanu uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, sākot ar šā paziņojuma datumu,
- Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu augšminētajā ievilkumā paredzētajā termiņā.

4. Komisija nodod 45. pantā minētos ziņojumus izskatīšanai komitejās. Tā var pieprasīt komitejas atzinumu jebkurā jautājumā, kas skar fondu palīdzību, izņemot šajā sadaļā paredzēto palīdzību. Tā galvenokārt attiecas uz jautājumiem, kas skar citas komitejas.

5. Ar katras komitejas atzinumiem iepazīstina citas šajā sadaļā minētās komitejas.

6. Katra komiteja izstrādā savu reglamentu.

7. Par komiteju darbu regulāri informē Eiropas Parlamentu.

48. pants

Reģionu attīstības un konversijas komiteja

1. Ar šo Komisijas aizgādībā ir nodibināta Reģionu attīstības un konversijas komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.
2. Komiteja darbojas kā Pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:

a) 53. panta 2. punkta īstenošanas noteikumus.

Tā konsultējas ar citām komitejām atbilstīgi to kompetencei par augšminētajiem īstenošanas noteikumiem tiktāl, ciktāl tie uz tām attiecas;

b) īstenošanas noteikumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 21. jūnija Nolikuma (EK) Nr. 1261/1999 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF)¹³ 5. pantā;

c) norādes attiecībā un Kopienas iniciatīvām, kas minētas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā (“*Interreg*”) un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā (“*Urban*”);

d) norādes dažādiem novatorisku pasākumu veidiem, ko paredz 22. panta piemērošana, ja atbalstu sniedz ERAF.

3. Komiteja darbojas kā Konsultatīva komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā apspriež šādus jautājumus:

a) to teritoriju saraksta sastādīšanu un pārskatīšanu, kas atbilst 2. mērķim;

b) Kopienas atbalsta shēmas un attiecīgo informāciju, kas ietilpst vienotos plānošanas dokumentos 1. un 2. mērķa ietvaros;

c) tehniskās palīdzības pasākumu veidus saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ERAF;

d) jebkurus citus jautājumus, kas skar 20. līdz 22. pantu.

49. pants

Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu

1. Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu, sastāv no diviem valdības pārstāvjiem, diviem pārstāvjiem no strādnieku organizācijām un diviem pārstāvjiem no darba devēju organizācijām no katras dalībvalsts. Komisijas pārstāvis, kura pienākums ir vadīt komiteju, var to deleģēt kādai augstai Komisijas amatpersonai.

Katrai dalībvalsts pārstāvju kategorijai, kas minēta pirmajā daļā, ieceļ vietniekus. Viena vai abu

komitejas locekļu prombūtnes gadījumā, tiesības piedalīties komitejas darbā automātiski pāriet vietniekam.

Komitejas locekļus un aizvietotājus uz trim gadiem ieceļ Padome pēc Komisijas priekšlikuma. Viņus var iecelt atkārtoti. Padome attiecībā uz komitejas sastāvu cenšas nodrošināt taisnīgu dažādu iesaistīto grupu pārstāvību. Izskatot dienas kārtības jautājumus, kas skar EIB, tā ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

2. Komiteja:

a) sniedz atzinumus par Komisijas lēmumu projektiem attiecībā uz vienotiem plānošanas dokumentiem un Kopienas atbalsta shēmām 3. mērķa ietvaros, kā arī Kopienas atbalsta shēmām un attiecīgo informāciju, kas ietilpst vienotos plānošanas dokumentos 1. un 2. mērķa ietvaros, ja atbalstu sniedz ESF;

b) sniedz savu atzinumu par īstenošanas noteikumiem, kā to paredz 53. panta 2. punkts;

c) sniedz konsultācijas par Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 21. jūnija Nolikuma (EK) Nr. 1262/1999 par Eiropas Sociālo fondu (ESF) ¹⁴ 8. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem;

d) sniedz atzinumus par Komisijas norāžu projektiem attiecībā uz Kopienas iniciatīvu, kas minēta 20. panta 1. punkta d) apakšpunktā (“*EQUAL*”), un par dažādiem novatorisku pasākumu veidiem saistībā ar 22. pantu, ja atbalstu sniedz ESF. Komisija var nosūtīt arī citus jautājumus, kā to paredz 20. līdz 22. pants;

e) sniedz konsultācijas par tehniskās palīdzības pasākumu veidiem saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ESF.

3. Lai pieņemtu komitejas atzinumus, likumīgi nodotām balsīm jābūt absolūtā vairākumā. Komisija informē komiteju, kādā veidā tā ir ievērojusi tās atzinumus.

50. pants

Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja

1. Ar šo Komisijas aizbildnībā ir nodibināta Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

2. Komiteja darbojas kā Pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:

a) Nolikuma (EK) Nr. 1257/1999 34., 50. un 53. pantā minētos īstenošanas noteikumus un pārejas posma noteikumus;

b) norādes attiecībā uz Kopienas iniciatīvu, kas minēta 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā (“*Leader*”).

-
3. Komiteja darbojas kā Konsultatīva komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā apspriež šādus jautājumus:
- a) to teritoriju saraksta sastādīšanu un pārskatīšanu, kas atbilst 2. mērķa prasībām;
 - b) tos intervences aspektus attiecībā uz lauksaimniecības struktūrām un lauku attīstību, kas ietilpst Komisijas lēmumu projektos, kas attiecas uz Kopienas atbalsta shēmām un attiecīgo informāciju, kas ietilpst vienotos plānošanas dokumentos 1. un 2. mērķa reģioniem;
 - c) 53. panta 2. punktā minētos īstenošanas noteikumus;
 - d) tehniskās palīdzības pasākumu veidus saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ELVGF;
 - e) jebkurus citus jautājumus, kas attiecas uz 20. līdz 22. pantu.

51. pants

Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja

1. Ar šo Komisijas aizģādnībā ir nodibināta Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.
2. Komiteja darbojas kā Pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:
- a) Nolikuma (EK) Nr. 1263/1999 4. pantā minētos īstenošanas noteikumus;
 - b) norādes dažādiem novatorisku pasākumu veidiem, kā to paredz 22. panta piemērošana, ja saņem atbalstu no ZVFF.
3. Komiteja darbojas kā Konsultatīva komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā apspriež šādus jautājumus:
- a) to teritoriju saraksta sastādīšanu un pārskatīšanu, kas atbilst 2. mērķa prasībām;
 - b) tos intervences aspektus attiecībā uz zivsaimniecības struktūrām, kas ietilpst Komisijas lēmuma projektā saistībā ar Kopienas atbalsta shēmām un attiecīgo informāciju, kas ietilpst vienotajos plānošanas dokumentos 1. mērķa ietvaros;
 - c) īstenošanas noteikumus, ko paredz 53. panta 2. punkts;
 - d) tehniskās palīdzības pasākumu veidus saskaņā ar 23. pantu, ja saņem atbalstu no ZVFF;
 - e) jebkurus citus jautājumus, kas attiecas uz 22. pantu.

VII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Pārejas posma noteikumi

1. Šis nolikums neiespaido palīdzības turpinājumu vai pārveidi, ieskaitot tās pilnīgu vai daļēju atcelšanu, ko Padome vai Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Padomes Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88 un (EEK) Nr. 4253/88 vai uz kādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēroja palīdzībai 1999. gada 31. decembrī.
 2. Pieteikumus par fondu piešķirto finansējumu, ko iesniedz, ievērojot Nolikumu (EEK) Nr. 2052/88 un (EEK) Nr. 4253/88, izskata un apstiprina Komisija, pamatojoties uz šiem nolikumiem, ne vēlāk par 1999. gada 31. decembri.
 3. Sastādot Kopienas atbalsta shēmas un plānojot palīdzību, Komisija ņem vērā visus pasākumus, ko Padome vai Komisija jau apstiprināja pirms šā nolikuma stāšanās spēkā un kam ir finansiālas sekas laika posmā, uz kuru attiecas šīs atbalsta shēmas un palīdzība. Šos pasākumus neskar 30. panta 2. punkts.
 4. Neatkarīgi no 30. panta 2. punktā noteiktā datuma var uzskatīt, ka faktiski veiktie izdevumi, attiecībā uz kuriem Komisija ir saņēmusi pieteikumus par palīdzības piešķiršanu starp 2000. gada 1. janvāri un 30. aprīli un kas atbilst visiem šajā nolikumā izklāstītajiem nosacījumiem, atbilst prasībām, lai saņemtu fondu piešķirto finansējumu sākot ar 2000. gada 1. janvāri.
 5. Nepilnas summas, kas atvēlētas darbībām vai programmām, ko Komisija apstiprinājusi līdz 1994. gada 1. janvārim, bet attiecībā uz kurām līdz 2001. gada 31. martam nav saņemts pieteikums pēdējā maksājuma saņemšanai, automātiski anulē ne vēlāk kā 2001. gada 30. septembrī, liekot atmaksāt nepamatoti izmaksātas summas, neskarot darbības vai programmas, kas ir apturētas iesāktas tiesvedības dēļ.
- Nepilnas summas, kas atvēlētas darbībām vai programmām, ko Komisija apstiprinājusi starp 1994. gada 1. janvāri un 1999. gada 31. decembri, bet attiecībā uz kurām līdz 2003. gada 31. martam nav saņemts pieteikums pēdējā maksājuma saņemšanai, automātiski anulē ne vēlāk kā 2003. gada 30. septembrī, liekot atmaksāt nepamatoti izmaksātas summas, neskarot darbības vai programmas, kuras ir apturētas iesāktas tiesvedības dēļ.

*53. pants***Īstenošana**

1. Komisija atbild par šā nolikuma īstenošanu.
2. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu 30., 33., 38., 39. un 46. pantu saskaņā ar 48. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Saskaņā ar to pašu procedūru un, kur tas šķiet vajadzīgs, neparedzētos apstākļos, pieņem arī citus noteikumus šā nolikuma īstenošanai.

*54. pants***Atcelšana**

Ar šo Nolikumi (EEK) Nr. 2052/88 un (EEK) Nr. 4253/88 tiek atcelti, sākot ar 2000. gada 1. janvāri, neskarot 52. panta 1. punktu.

Atsauces uz atceltajiem nolikumiem uztver kā atsauces uz šo nolikumu.

*55. pants***Pārskatīšanas klauzula**

Padome pārskata šo Nolikumu, pamatojoties uz Komisijas ierosinājumu, ne vēlāk kā 2000. gada 31. decembrī.

Tā rīkojas pēc šā ierosinājuma saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 161. pantā.

*56. pants***Stāšanās spēkā**

Šis Nolikums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publikācijas "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

28., 31. un 32. pantu piemēro ar 2000. gada 1. janvāri.

Šis nolikums uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā.

Padomes vārdā -

G. VERHEUGEN

priekšsēdētājs

¹ OJ C 176, 9.6.1998, p. 1.

² Piekrišana saņemta 1999. gada 6. maijā (vēl nav publicēta "Oficiālajā Vēstnesī").

³ OJ C 407, 28.12.1998, p. 74.

⁴ OJ C 373, 2.12.1998, p. 1.

⁵ OJ L 185, 15.7.1988, p. 9. Nolikumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Nolikumu (EK) Nr. 3193/94 (OJ L 337, 24.12.1994, p. 11).

⁶ OJ L 374, 31.12.1988, p. 1. Nolikumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Nolikumu (EK) Nr. 3193/94.

⁷ OJ L 160, 26.6.1999, p. 80.

⁸ OJ L 375, 23.12.1989, p. 11 (PHARE). Nolikumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Nolikumu (EK) Nr. 753/96 (OJ L 103, 26.4.1996, p. 5).

⁹ OJ L 165, 4.7.1996, p. 1 (TACIS)

¹⁰ OJ L 189, 30.7.1996, p. 1 (MEDA). Nolikumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Nolikumu (EK) Nr. 780/98 (OJ L 113, 15.4.1998, p. 2).

¹¹ OJ L 139, 11.5.1998, p. 1.

¹² Skatīt šā "Oficiālā Vēstneša" 54. lpp.

¹³ Skatīt šā "Oficiālā Vēstneša" 43. lpp.

¹⁴ Skatīt šā "Oficiālā Vēstneša" 48. lpp.

*PIELIKUMS***STRUKTŪRFONDI****Ikgadējs saistību asignējumu sadalījums 2000. līdz 2006. gadam
(minēts 7. panta 1. punktā)***(miljonos EUR – 1999. gada cenas)*

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29430	28840	28250	27670	27080	27080	26660

*REGISTER: 14500000**DOCNUM: 31999R1260**PUBREF: Official Journal L 161 , 26/06/1999 p. 0001 - 0042*